

DRIVER ER DØD, DRIV LEVE!

LES OM GAMLE DRIV, NYE DRIV, FUSJONEN MED STUDENTSAMFUNNET OG DEN SISTE KONSERTEN LEDER, SIDE 6, 7, 8 OG 16



SiTo USES A NEW SERVICE IN ORDER TO PARTIALLY MANAGE THE HOUSING CRISIS IN TROMSØ.

PAGE 4

Jusshjelpa
I NORD-NORGE

SAMBOERE FOR ALLTID! - ELLER ER DET KANSJKE LURT Å TENKE LANGSIKTIG?

SIDE 12



RADVENT: TA EN PAUSE I DEN HEKTISKE FØRJULSTIDA!

SIDE 16



TIFF 2014: INTERVIEWS WITH THE FESTIVAL DIRECTOR AND VOLUNTEER COORDINATOR

SIDE 9

Martyrer

Av Marius von Mayenburg

NORGESPREMIERE

23. JAN

SCENE

ØST

**STUDENTPRIS: 130,-
(ORDINÆR 180,-)**

HÅLOG ALAND TEATER

halogalandteater.no

LEDER

TERJE PETTER LEIROS,
KONSTITUERT ANSVARLIG REDAKTØR
ANSVARLIG@UTROPIA.NO



LEVE DRIV!

En attraktiv studentby må ha et attraktivt studenthus. I over 13 år har studenthuset Driv tilbudt byens studenter et levende kulturtilbud og en unik sosial arena nede på brygga i sentrum. Nå er det over, men allerede tidlig neste år er Driv tilbake i ny form.

Det er all grunn til å skryte av den jobben, det engasjementet og de visjonene som har gitt oss et nytt studenthus i Tromsø. Enn så glade vi har vært i den gamle brygga, er det vel bare å erkjenne at det kanskje ikke var det mest egnede lokalet å ha studenthus i. I Mack-kvartalet blir vi etter planene å få et hus som kan romme mere, flere og gi plass til et videre kulturtilbud på huset. Det tror jeg kommer til å gjøre underverker for studentaktiviteten i Tromsø.

Alt er selvfølgelig ikke på plass riktig ennå. Det gjenstår enda å se hvorvidt byggefristene kommer til å overholdes, og mye er enda uavklart med tanke på hva som faktisk skal inn på Nye Driv. Hvordan fusjonen mellom Samfunnet og Driv kommer til å slå ut på det hele er også et spenningsmoment. Så langt later imidlertid prosessen til å ha gått svært godt, og det er etter min mening god grunn til håp for 2014.

I Alta har Studenthuset CITY vært et solid tilskudd til studentvelferden siden det åpnet i 2007. De som har vært i Studenthuset kan bevitne attraktive lokaler, god service og konkurransedyktige tilbud. Alta er et av de mindre studiestedene i Norge, men studenthuset står ikke tilbake for noen.

På huset finner vi både CITY spiseri, som tilbyr en variert meny med høy kvalitet og konkurransedyktige priser, og CITY Scene, som har blitt kåret til det "mest sexy spillestedet i Norge". To hus i to forskjellige byer - en fusjonsprosess framstår umulig, men det er lov å håpe at studenthusene ved UiT Norges Arktiske Universitet kan lære av hverandres erfaringer og spille hverandre enda bedre.



Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vår varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.



**ANSVARLIG REDAKTØR
(I PERMISJON):**
IDA ELISE STRØM

**KONSTITUERT
ANSVARLIG REDAKTØR:**
TERJE PETTER LEIROS
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALENA BUDINOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
TERJE PETTER LEIROS
LAYOUT@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
OLGA SHAVRINA
FOTO@UTROPIA.NO

**ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG:**
LENE OLINE SEDOLFSEN
ANNONSE@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKSJON@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

INNHOOLD

Nyheter

side 4

New platform for short-term housing.....	side 4
Medical students crossing borders.....	side 5
Når en dør lukkes, åpnes en annen: Historien om Driv	side 6-7
Studentsamfunnet Driv	side 8
Ask the public: Polar Night.....	side 9
Bor i Tromsø, eksamen må tas i Alta	side 10
Vellykket sammenslåing av Ferdighets-og Simuleringssenteret (FOSS)...	side 10-11
Basisball – siste skrik innen trening.....	side 11

Meninger

side 12

Jusshjelpa-spalten:	
Samboere for alltid! - eller er det kanskje lurt å tenke langsiktig	side 12
RevolUitionary research: Go Go Gadget.	side 13
Leserinnlegg: Studensamfunnet Driv trenger dere!.....	side 13
World-reference: A postcard from Belize.....	side 14
Bings Spalte: Byen med ett smug	side 15

Kultur

side 16

MUSIKK	
RadVent: Mini-festival, stort utvalg	side 16
En heidundranes avskjed for Driv.....	side 16
Arctic Movement: The Bridge Between Art and Technology	side 17
Sami artists against mining	side 18
Halvdan Sivertsen og mangfold av talenter	side 18
Barentsjazz, østerriskswingogacappella-pop.....	side 19
Klassisk vs Blackjazz.....	side 19
Sveitsisk jodle-jazz!.....	side 19
The Metal Page: The (Un)-Apologetic Issue	side 20
PLATEANMELDELSER	side 21
Hanne Kolstø	
The Northern Lights	
TIFF 2014:	
Interview swith the festival director and the festival volunteer coordinator...	side 22
Embrace in movement.....	side 23
Spillanmeldelse: I Have No Mouth and I Must Scream	side 24
Film Scoop: Blue is the warmest color: The Life of Adele.....	side 25

Underholdning

side 26

Kjemien rundt oss	side 26
Back Page	side 27

Les oss på utopia.no

Neste utgave kommer 23. jan 2014

GOD JUL OG GODT NYTTÅR!

FORSIDEBILDER:

HOVEDSAK: ACONA TECHNOPOLE
BILDER NEDE, FRA VENSTRE: OLGA SHAVRINA, JUSSHJELPA, RADART, OLGA SHAVRINA

BILDESPELIAL: JULESTEMNING

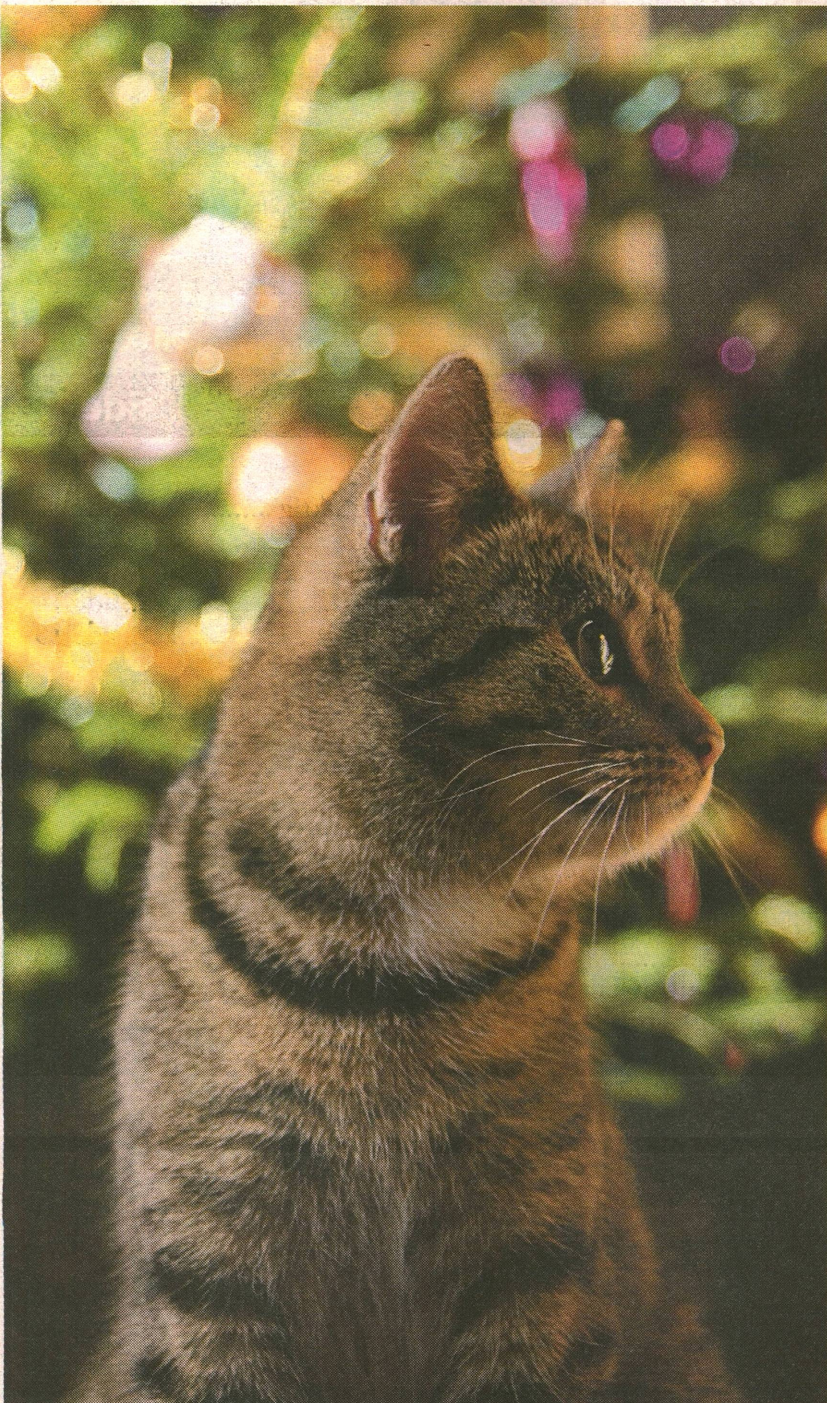


FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA



FOTO: OLGA SHAVRINA



FOTO: OLGA SHAVRINA



FOTO: ENRICO TEDESCHI



FOTO: OLGA SHAVRINA



Utropia for

35 år siden

1978: Utropia trykker et intervju med studentprest Knut Olstad der temaene er blant andre hans tid som feltprestgjerning, forholdet marxisme/kristendom, forholdet kirke/stat, abortsaken, kvinnelige prester og demonutdrivelser. Olstad forteller at han ikke selv har stått overfor fenomenet demonbesettelse, og at kirka bør være uhyre tilbakeholden med å diagnostisere

10 år siden

2003: Det nye Teorifagbygget skal stå klart til åpning neste høst. Studenter og ansatte kan snart boltre seg på 35 000 splittet nye kvadratmeter. Det hender ofte at bygg på denne størrelsen blir forsinket, og plandirektør Unni Grøneng er godt fornøyd med at dette ikke har skjedd med Teorifagbygget. De lokalene som på forhånd hadde fått mest oppmerksomhet var jusstudentenes nye rettssal.

New platform for short-term housing

New service might assist in managing the housing crisis in Tromsø

ANDREJ SAGAJDAK
NYHETER@UTROPIA.NO

It was arranged by the International Office's Coordinator, Andreas Bakke, last summer with a Netherland-based establishment concerned with providing information regarding accommodation.

The company's official website is housinganywhere.com. It is not one of the real-estate agencies that rely on profiting from inexperienced freshmen or exchange students.

— The company's main concern is to provide free of charge housing solutions for students, with core profit being the yearly admission fee paid by the universities' budget, explains Wasif Jalal, student ambassador at housinganywhere.com.

Renting for a short period of time

The crisis-solving enterprise was founded by a group of students from the Netherlands' Rotterdam School of Management (RSM) in 2009. Their main focus was to provide information for students seeking to sublet or rent their residences in student housing for a short period of time. Jalal says:

— The company found its way to Tromsø through advertising, which made it simple due to the vast popularity within its current 70 cooperating universities throughout Europe.

Jalal, being a present coordinator for the Introductory Program for International Students at UiT, became a freelancer at housinganywhere.com this September. The current ambassador predicts that with the website's integration into UiT's mainstream, subletting/renting a room will become an effortless and common occurrence between students.

The solid security of the system

Housinganywhere.com does not own or build any accommodating facilities, but with Student-samskipnaden in Tromsø (SiTo) paying the yearly fee for its services, each participating student must be fully responsible for the temporary tenancy. Every student can use the website for free, but must arrange the period and pricing with the other participant through SiTo.

— Additional security could be achieved by paying a third-party insurance company - which is only 79 NOK per month from dnb.no - to compensate for any inconveniences caused by the occupants' stay, Jalal suggests.

In the past 5 years, 5000 rooms have been sub-let/rented, but besides the busy routine, zero problems or scams have been reported. The company has a 3-win policy: meaning reciprocal benefits towards the univer-



WASIF JALAL, STUDENT AMBASSADOR FOR HOUSINGANYWHERE.COM (FOTO: OLGA SHAVRINA)

sity, its local and international students. Students can use the site free of charge and it keeps all users aware that it was developed to simply help in resolving the frustrating housing complications among knowledge-thriving youngsters.

The origin of the company

[HousingAnywhere](http://HousingAnywhere.com) is founded by students from the RSM Erasmus

University Rotterdam in 2009, who had problems subletting their rooms when they left Rotterdam for an exchange semester to Singapore: none of the local Dutch students were interested in renting a room for just 4 months. At the same time, they heard from the International Office of the University that a lot of incoming international students had problems finding short-stay accommodation in Rotterdam.

That is why they decided to set up a platform for short-term housing.

Free for students

To maintain the website and pay for the server as well as other IT costs, [HousingAnywhere](http://HousingAnywhere.com) charges the participating universities a yearly fee. The costs are between 1200 and 3500 Euros annually, depending on the size of the university.

annonse

VERDENSTEATRET

K I N O

VERDENSTEATRETS JULEKALENDER

Hjelp, det er juleferie, Flåklypa Grand Prix, Reisen til Julestjernen, Love Actually, It's a Wonderful Life, Alene hjemme, Rare Exports: A Christmas Tale og Die Hard!

Vi inviterer i desember til et gjensyn med tidenes beste julefilmer i alle sjangere for filmelskere i alle aldre.

God jul!



Se www.verdensteatret.no for hele månedens program
FØLG OSS PÅ: FACEBOOK TWITTER INSTAGRAM

Medical students crossing borders

A semester abroad has been a positive experience for the international medical students here in Tromsø

FROM LEFT: FLORIAN GROFF, SILJA SUNI AND BENJAMIN FOLIO (PHOTO: TIINA-MAARIA LAIHI)



TIINA-MAARIA LAIHI
NYHETER@UTROPIA.NO

New experiences, new friends, new points of view and improved language skills. These are some of the main reasons why most international exchange students have applied for an exchange semester or two and ended up in Tromsø. UiT has in the recent years made an effort and invested money into enticing some of these doctors-to-be to undertake their international semester in Tromsø. UiT hopes that in doing this they will make the atmosphere at the medical school more international for the local students as well.

“The studies here are organized around the life cycle concept, so you have everything from pediatrics to geriatrics, which is nice but very different from what we have back at home,” says Florian Groff from Réunion Island (France). He came to Tromsø from the other side of the equator to study mainly because Tromsø seemed exotic for someone living on a tropical island, and also because the studies were in English. “The other option was to go to Germany, but for that you needed to be fluent in German, which I am not.”

What's in it for me?

The students participating in the international semester are usually from Europe, since the differences in programs worldwide can make transferring credits very hard. “I have to admit that one of the reasons why I applied here is that the system is similar in other Nordic countries. If I had gone elsewhere, I may have had to do a lot extra to catch up”, says Silja Suni from Helsinki, Finland. Florian Groff and Benjamin Folio (also from Réunion) agree and say that they actually have to take their usual exams back at their home university too while studying for the exams in Tromsø.

Medical school is often likened to a tun-

nel where one goes in at one end and emerges at other, supposedly ready to be a doctor. One of the main motivations to go on an exchange seems to be to escape this tunnel for a while and get some adventures and new experiences. The exchange students seemed to be happy with their choice to come to Tromsø, and had gotten what they had come looking for from the exchange, even with the extra work waiting for them back at their home universities.

Not perfect, but pretty good anyway

The biggest challenge for the students has been the language. “Especially on the clinical rounds, it's sometimes hard to follow what people say. But luckily the doctors are pretty good at translating the main points,” comments Groff. While the “Lifecycle” approach makes the studies versatile, it causes problems with communicating with the patients. “With children and old people as patients, you're very dependent on someone translating for you since those patients don't usually speak English at all. It would make more sense to have more contact with working age people” says Folio. There has also been problems with some of the lectures being held in Norwegian, though the language was switched after the students complained to their coordinator.

But some of the students were positively surprised. “The doctors are nicer and they have more time for their patients here!” says Suni. “Also, some of the lecturers were very enthusiastic about their lectures and that was pretty inspiring.” The international students also had a teacher come from the UK just to give some extra lectures to the students. Would Suni, Folio and Groff recommend the semester to other medical students? “Yes, definitely!”



Tenk å
kunne gi alle
akkurat det de
ønsker seg!

**GAVE
KORT**
JEKTA
STORSENTER

Gavekortet kan kjøpes i informasjonen og på vår gavekortautomat. Kortet benyttes på samme måte som andre elektroniske kort, innenfor det beløpet det er ladet med.

ÅPENT 10-21 (18) • jekta.no

**JEKTA
STORSENTER**
STØRST I NORD

Når en dør lukkes, åpnes

Selv om det gjorde vondt å si farvel til de gamle studentene som har ventet alle utålmodig på fødselen av det nye studenthuset i M

MAGDALENA BUDINOVA
NYHETER@UTROPIA.NO

Studenthuset Driv har en lang historie som går tilbake til 1995, da behovet for et skikkelig studenthus i Tromsø oppsto. Et av de største kravene fra studenter var at studenthuset skulle ha en god og stor kulturscene.

Driv skulle bygges om bord

Tankene om god plassering gikk umiddelbart til Brygga, der hvor gamle Driv sto fram til 2013. Prosessen kunne starte, og i 1998 startet debatten om hvor det nye studenthuset skulle ligge. En av de andre ideene var at det skulle bygges i Breivika på universitetsområdet, men dette var ikke studentstyret enig i. Vedtaket ble at studenthuset skulle ligge i sentrum.

Det var imidlertid problemer med tilgjengelighet på tomter. Dette skulle fikses med å få et studentskip som skulle festes til kaia. Tilbudet var enten et amerikansk elveskip eller en russisk tungleker som man realistisk kunne få ombygd til studenthus, men kostnadene var astronomiske. I tillegg fikk man tilbud om en av de gamle Hurtigrutene, men på den hadde det vært umulig å bygge kulturscene.

Studentene tar over Skansen Brygge

I august 1999 skulle Skansen Brygge tilby et arktisk kjøkken, men det endte med fiasko. Det viste seg å være stor interesse for at studentene skulle kjøpe huset, men eierne ville ikke selge. Den eneste løsningen var å leie huset, men det krevde mange folk og

mye penger.

Cirka 150 studenter ble med på et nytt prosjekt. Alle som var med på prosjektet hadde taushetsplikt, for det nye Driv var en stor hemmelighet. Grunnen var at eierne ikke ville at informasjon om deres økonomiske situasjon skulle komme ut. Ingen, media inkludert, hadde anelse om studenthusplanene, før ordføreren lekket noen opplysninger i slutten av januar 2000.

Den 31. mars 2000 var det åpning og fest i 4. etasje. Den 1. april var det studenthus bare i 1. og 2. etasje, mens 3. og 4. etasje var avholdt for et stort selskap med prominente gjester. Den kvelden kastet studentene ut viktige selskap som kunne ha gitt Driv store inntekter, og den første driftsmåned gikk med stort underskudd.

Studentene tok over studenthuset på kaia, og de kunne endelig flytte inn. I løpet av sommeren ble huset gjenstand for ombygginger for å tilpasses studentenes behov. Helt fornøyd var ikke alle før i september 2000. Det nye studenthuset og den store kulturscenen var født. Vel etablert, men med uklar fremtid.

Driv har rukket å bli en etablert og velkjent institusjon i Tromsø, til tross for sine unge år. Huset har blitt en del av byen og Universitetet i Tromsø og vice versa. Det arrangeres til stadighet konserter, quizer og andre arrangementer som byens innbyggere og studenter nyter godt av, fortalte en nostalgisk Esben Hoås Rygg, styreleder for Driv, til Utopia i mai 2011.

Flytende studenthusplaner

Tromsø har Samfundet, Bergen har Hulen og Oslo har Château Neuf. Klarer sagnomsustudentene å realisere sitt nyeste studenthusprosjekt, kan resten av landets studenter misunne seg samme. Et skip sydd fast til kaimrådet i sentrum kan bli resultatet av studenthusprosjektet i Tromsø.

Per Steinar Moen
Ole Nord Bønes (foto)

Per Christian Strøm, leder av studentstyrets studenthusvalg, benekter på det mest ut studentene nå har gått amok i i løpningene.

På siste studentstyremøte før sommeren vedtok vi å opprette en konsulentgruppe. Tidligere studentstyreleder Kristian Wengen fikk jobbet som består av å utarbeide en rapport over mulige alternativer som gjelder bus, drift, finansiering og utrustning. Per Christian Strøm.

Etter en månedens arbeid kom Wengen med en rapport. Han hevder at på det mest realistiske tidspunkt kan det synes som om et studentskip er den mest realistiske



Hurtigrutestudentene: Per Christian Strøm i studenthusvalget drømmer om at studentene kan få en ombygd hurtigrutestudenthus.

HISTORIEN GJENTAR SEG. I 1998 VAR DET PLANER OM LAGE FLYTENDE STUDENTHUS. JAMFØR GJERNE MED DAGENS SAGNOMSUSTE BOLIGSKIP.

Men leiekontrakten som var signert mellom Driv, Pellerin og Skarven eiendomsselskap for Søndre Tollbodgate 3b gikk ut i 2012. I vanlige leiesituasjoner må leieren da enten fornye kontrakten eller finne en annen plass å flytte inn. Selv om fornyelse av kontrakten var den mest logiske løsningen for Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTo), som eier Driv, ville det ha brakt mange endringer til nåværende formel – for eksempel renovering, isolasjon og andre forbedringer. Siden bygningen er verneverdig, ville gjennomføringen av alle endringene blitt svært kostbar.

På grunn av dette begynte man allerede da en prosess som hadde til formål å finne ut hvor Driv skulle

være etter 2012. Ingenting var ennå bestemt i mai 2011, og tanken på hvor studenthuset skulle være fra og med 2012 var uklar, sa Rygg.

Den lange prosessen med omplassering

Som et resultat av dette vurderte SiTo å omplassere studenthuset Driv.

En av mange ideer var igjen å flytte Driv til universitetet med gamle Bodega og Auditorium Maximum som hovedsenteret eller å bruke fasilitetene til Kulturhuset. Men ingen likte ideene.

I stedet begynte man å fokusere på muligheten for å flytte Driv til det gamle Mack-kvartalet. Det skulle snart bli tilgjengelig for utleie fordi øl-produksjonen skulle flytte til

Utopia
Studentavis i Tromsø

Brygga - det nye studenthuset?

Statens Lånekasse
Studentavis Utopia
De homofiles problem

SIDE 4 SIDE 18-19 SIDE 17

Onsdag
Jomar Jostein
Februar Uke 5

Utopia
Studentavis i Tromsø

Skansen Brygge
kl. 13:30

PS: ME HAR LÅST STUDENTHUS!

Utopia
Studentavis i Tromsø

Driver avgårde

Driv er det nye navnet til Studenthuset. Døpen er utsatt - nå vender bare innflyttingstiden. Utopia er på kaimrådet og gir deg alle tekster.

- Slik blir det nye Studenthuset
- Vi har bryggedåpen
- Frivillig suksess
- Les alt om åpningsprogrammet
- Tallene på bordet
- Krangel om møterom

Studenthuset driver videre og står snart klart til å fylle det vakreste på din studiehverdag.

Side 12, 13, 14 og 15

DRIV HAR VÆRT EN GJENGANGER PÅ UTROPIAS FORSIDER FRA 1995 OG FRAM TIL I DAG.

Utopia
Studentavis i Tromsø

Nr. 6
29. mars 2000
Uke 13
25. årgang

35 kroner halvliter'n - driv billigst i byen

Studentene går seirende ut av ølkrigen om Nord-Norge. Det blir nemlig Mack-øl i krone når Studenthuset driv åpner 1. april. Og det blir billig. 35 kroner halvliteren er prisen studentene må betale for et glass nordnorsk kultur. driv-ledelsen konstaterer fornøyd at Tromsøbryggeriet slo Ringnes i kampen om studentølet. - Vi er glad for at det var Mack som ga oss det beste tilbudet.

Side 9

BILLIG PILS = FORNØYDE STUDENTER

annen: Historien om Driv

Alle studentene i studenthuset Driv for tre uker siden, k-kvartalet og de spennende nye mulighetene huset skal tilby.



NYE DRIV KOMMER I 2014, HER BILDER FRA DET SOM SKAL BLI CAFÉ RØD. (FOTO: MAGDALENA HESTHOLM)

Nordkjosbotn in oktober 2012.

Morten Markussen, som var daglig leder for Driv i 2011, sa den gangen til Utopia at SiTo ga en positiv tilbakemelding på forslaget og at Driv kunne flytte rundt høst eller jul 2013.

Rygg fortalte om å ha snakket med de frivillige på Driv og sjekket stemninga før avgjørelsen ble tatt i samråd med SiTo og Studentparlamentet. Hans Petter Kvaal, administrerende direktør i SiTo, understreker at dette har vært studentenes avgjørelse og at styret i SiTo vedtok flyttingen til Mackkvartalet under forutsetning om at Studentparlamentet også stilte seg bak forslaget.

Prosjektet koster mange millioner. Konseptet "Nye Driv" manglet imidlertid fortsatt de økonomiske rammene for å få gjennomført prosjektet, men studentsamskipnaden jobbet hardt for å samle inn fra forskjellige investorer.

Prislappen på prosjektet Nye Driv er estimert å bli 34 millioner. Den forventede årlige omsetningen for Nye Driv er på 20 millioner.

— SiTo regner med å betale 10 millioner, men det forutsetter at andre også bidrar. For tiden jobber vi med søknader og vi har en del kontakter. Dette er et prosjekt som setter Tromsø på kartet på en helt ny måte, og vi håper at det vil være med på å løfte hele regionen,

sa Kvaal i mars 2012.

I tillegg til at UiT bidro med en betydelig andel, bestemte Studentparlamentet å øke semesteravgiften og øremerke deler av økningen til bygging av Nye Driv. Driv har også fått støtte på 150.000,- fra Musikkutstyrsordningen slik at de kan kjøpe instrumenter til øvingsrommene.

Nye Driv bevilget de resterende 8.480.500 kroner

I september 2013 kom gode nyheter. SiTo fikk de resterende 8.480.500 kronene fra fylkeskommunen for utvikling av det nye Studenthuset Driv. Takket være disse pengene var ombyggingen av nye Driv nå nesten fullfinansiert.

— Det betyr veldig mye for oss at vi fikk pengene fra fylkeskommunen. Det betyr at vi nå kan begynne å arbeide med å få tak i finansiering som skal brukes til møbler, lyd- og lysutstyr og alt det andre som trengs inn i det nye huset, fortalte Esben Hoås Rygg da til Utopia.

Hans Petter Kvaal sa at fylkeskommunen var positiv hele veien. Etter at det først kom halvparten av midlene det var søkt om, gikk studentene i fakkeltog:

— Dette gjorde at man ble mye mer oppmerksom på at det var en sterk gruppe bak prosjektet, og da hadde man et ønske om å hjelpe.

Dette er bra både for regionen og rekruttering av universitetet. Det som hjalp var faktisk studentengasjement, forteller han.

Mere plass, større planer

Med muligheten til å flytte Driv til større lokaler kom store tanker og planer. Samskipnadens nye prosjektvisjon for det nye studenthuset formet seg, både innvendig og utvendig.

Eiendomsspar, med direktør Christian Ringnes på toppen, har sammen med

Mack AS gått sammen om utviklingen av det nye kulturkvartalet. Eiendoms- og utviklingsdirektør Sigurd Stray, fra arkitektfirmaet AT Plan & Arkitektur AS (tidligere Acona Technopole), har stått sentralt i prosessen med å få kvartalet til å bli et smykke i byens arkitektur. Han er derfor glad for at UiT har vært med på planene til det nye kulturkvartalet.

Målet er å lage det mest produktive kulturnettverket i Nord-Norge. Konserter, debatter, øvingsrom, lørdagsuniversitet, quizer og tak for de fleste festivaler og studentarrangementer i Tromsø by – Driv sitt mål er å ha aktivitet på huset stort sett hele tiden. Medlem av arbeidsutvalget på vegne av Driv, Magnus Andersson, håper dette vil løfte studentkulturen i Tromsø.

Et Tromsø uten Driv ville vært kjedelig. Å få samlet mye under ett tak er viktig for studentkulturen, forteller han.

Det har også vært snakk om at mange studentorganisasjonene som nå har kontor på campus kan komme til å flytte til de nye lokalene og at Studentsamfunnet har slått seg sammen med Driv.

Les mer på side 8

2013: året da dørene til gamle Driv åpnes for siste gang

Fra 15. til 17. november var det en historisk siste helg på gamle Driv med stor feiring og mange konser-

ter, og samtidig var det siste mulighet for studenter, frivillige og andre interesserte til å si farvel til det gamle Driv.

I januar 2014 kan man for første gang oppleve Tromsøs nye studenthus. I september dette året ble det derfor arrangert allmøte om fremgangen til prosjektet. Daglig leder for Driv, Stine Trondsdatter, forsikret de godt over 20 fremmøtte om at alt går etter planen mot åpninga på nyåret.

— Vi kommer først til å åpne én kafe, og deretter vil resten av huset åpne i mars, forteller Trondsdatter, og legger til at det kommer til å bli en stor feiring når dørene åpnes for første gang.

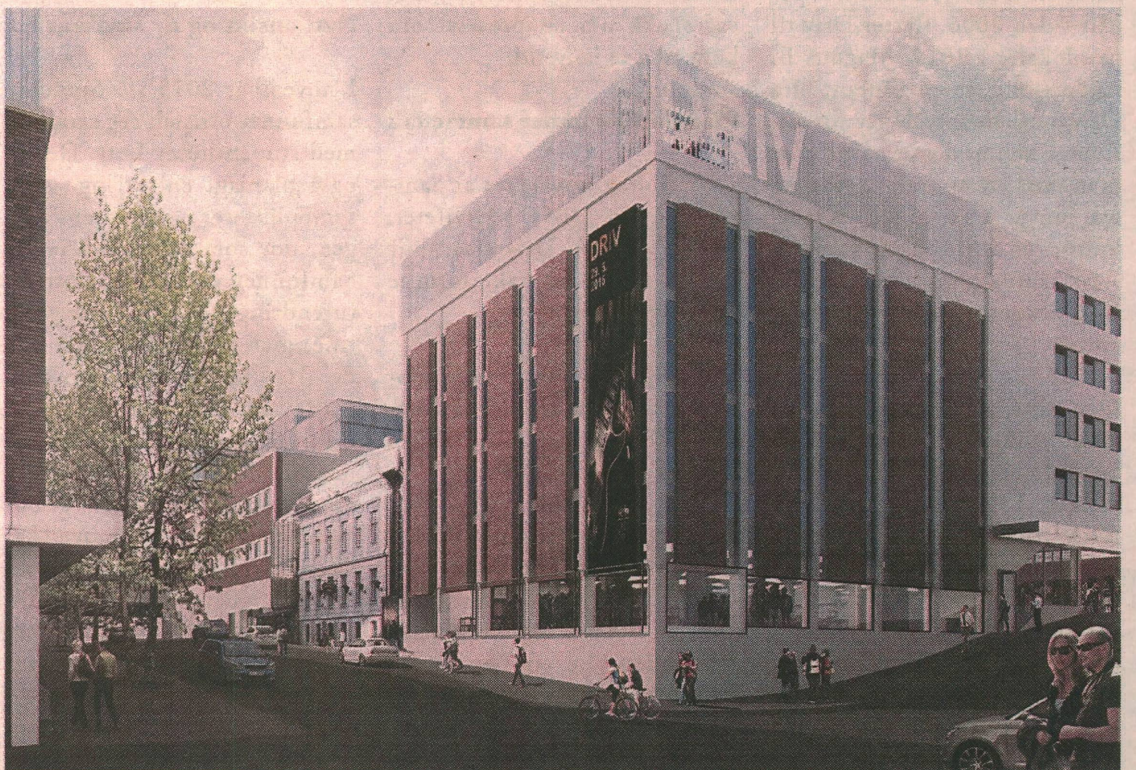
Bli med på å utforme nye Driv

Til tross for full kontroll på byggingen, er lite likevel avklart og bestemt, ifølge Andersson. Dette fordi arbeidsutvalget vil at studentene selv skal være med på utformingen av Driv.

— Dette er studentenes eget hus, utdyper han.

Framtidens Driv ligger dermed i studentenes hender, også etter åpninga neste år. Andreassen understreker at alle som vil kan komme med innspill.

— Vi prøver å nå flest mulig. Det er et mål å innfri studentenes ønsker, forteller han.



KONSEPTSKISSE NYE DRIV: ACONA TECHNOPOLE



Studentsamfunnet

DET ER FLERE AV STUDENTORGANISASJONENE SOM VIL FLYTTE TIL BYEN OG NYE DRIV, SIER MEDLEM AV ARBEIDSTUTVALGET FOR NYE DRIV, MAGNUS B. ANDERSSON

Selv om prosessen med sammenslåing av Studentsamfunnet og studenthuset Driv førte med seg mange uenigheter og uklarheter, er fusjonsprosessen nå ferdig. Men det mangler fortsatt et styre.

MAGDALENA BUDINOVA
NYHETER@UTROPIA.NO

Etter en diskusjon som har pågått siden 2006, flytter Driv til nye lokaler i 2014. Magnus B. Andersson, representant fra Driv i arbeidsutvalget for fusjonen, sier at det er naturlig at man med en ny start og blanke ark prøver å samle all studentkultur i én organisasjon som står sterk sammen mot kommunen, UiT, Studentsamskipnaden og andre.

Den forrige styrelederen på Driv, Anne Grete Skavhaug, og tidligere president av Samfunnet, Martin Søby, tok initiativ til dialog om saken i 2009. De ønsket å forene de to organisasjonene slik at fremtidens studenter skal få nytte godt av deres visjon. Skavhaug sa at hun håpet på at en sammenslåing vil ha positive effekter både for det sosiale aspektet, for kompetanseheving og for en

utvidet tilbudsportefølje. Det var snakk om en prosess som kom til å ta lang tid.

Planen: Alle under samme tak

— Visjonen innebærer at Samfunnet og Drivs aktiviteter, som i dag er separerte, blir samlet under ett tak, fortalte Søby og Skavhaug.

Det vil si at alle organisasjonene, studentkorpset, korene, fotoklubben og andre skulle få plass i det nye Driv.

— Jeg skjønnte at det finnes flere organisasjoner som har lyst til å flytte til det nye Driv. Den er sentral og har masse plass: det blir en bar og en konsertsce-ner, så det er attraktivt å være der nede, sa Magnus B. Andersson til Utopia i vårsemesteret 2013.

Nytt ansikt og ny struktur?

I november 2013 slo Studentsamfunnet offisielt seg sammen med studenthuset Driv. Det er også planlagt en ny logo som symboliserer sammenslåingen, noe som ikke bare sier at Samfunnet er på Driv. Strukturendring er ikke en avgjørt ting, men tanken er at det blir de frivillige og samfunnsborgerne som kan være med på å utforme den nye organisasjonen selv. Andersson sa at det sannsynligvis blir ett styre som koordinerer alt og at det skal være et system som er lett å forstå. Uenigheter om dette førte til at det blir et nytt møte etter nyttår, der skal det nye styret settes sammen.

— Etter det neste årsmøtet i den nye organisasjonen, som blir i januar, regner vi med at

mer er klart angående organiseringen og hvem som sitter hvor osv., forteller Mats Roar Sakshaug, utenriksminister i Studentsamfunnet.

Forsvinner Studentsamfunnet fra campus?

Det er fremdeles mye som er uklart angående flytting av Studentsamfunnet og alle organisasjonene fra campus, men foreløpig er det ingen andre enn den nåværende Driv-administrasjonen som skal flytte inn på det nye huset.

Ifølge Sakshaug er det så langt ingen av samfunnsgruppene som kommer til å flytte til det nye huset før de har minst like gode lokaler som her på campus, eller så lenge de kan beholde de lokalitetene de allerede har her.

Konsekvenser av sammenslåing

På spørsmålet om det blir noen konsekvenser for Studentsamfunnet angående Driv sin historie med dårlig økonomi svarer Sakshaug at han håper at det blir bedre med ny leieavtale og mindre strømregning. Samtidig har Driv garantert for at det nåværende Studentsamfunnet ikke skal måtte være ansvarlige for økonomien i det som blir det nye Næringsdepartementet (café og konsert).

— Vi håper at begge organisasjonene vil vokse på å jobbe sammen, så gleder vi oss.

net Driv

ALL FOTO: THOMAS BUKEMA FJERTØFT

Ask the public: Polar Night

Utropia asked: What do newbies expect from the polar night?

MUHAMMED BILAL
NYHETER@UTROPIA.NO

FOTO: MUHAMMED BILAL



Conceicao Granja (33), Portugal

When did you start living in Tromsø?

I came in time for the Bukta festival, on the 17th of July, 2013.

Does the weather generally affect your mood?

No, not my mood specifically, but generally when it is cold it gets cozier.

Are you more of an outdoor or indoor person?

I would say both and it also depends. I like skiing but at the same time I also like to stay home, cooking, eating chocolates and watching movies with friends. So let's say 50-50.

What have you heard about the polar night?

Depends on whom you talk to! If you talk to Norwegians, they are going to tell you that you tend to feel more out of energy and tired. If you speak with other Europeans, they will talk more about the psychological things related to the dark period. I don't think there is a problem with the dark period, as I have not experienced it yet. We will see.

What is your biggest concern about the polar night?

I don't know. Maybe learning how to manage the lack of energy? Because it is always dark, our body naturally lacks that energy which we feel during the day. Somehow I will need to keep my energy level up.

Do you already have plans on how to handle the polar night?

I do not have plans yet. We will see! I will try to keep my rhythm both in activities and biologically. Try to make it as normal as possible.

Alice Cornou (21), France

When did you start living in Tromsø?

I have been living in Tromsø since the beginning of August 2013 and it is my first time this high north.

Does the weather generally affect your mood?

No, not so often! I know some people who always complain about the weather but I am more the kind of a person who thinks that if someone is happy with life then the weather does not matter.

Are you more of an outdoor or indoor person?

I think I am more of an outdoor person. I get to the university every day by either biking or walking and I spend at least one hour outside every day. I get quite angry while sitting inside in front of my computer, especially in Tromsø where the landscape is really amazing.

What have you heard about the polar night?

I heard that it can affect the mood. And also that you can have difficulties in sleeping at night, difficulties in waking up in the morning, and that you can get depressed. It's like the dark is not only outside but inside the person as well.

What is your biggest concern about the polar night?

I do not know how I am going to react in the dark period since I have never experienced it before. But I am not afraid. I want to know if I am able to deal with it.

Do you already have plans on how to handle the polar night?

I think I will try to keep up with my normal activities. I will try to go to bed around ten or eleven and try to wake up early in the morning, not sleeping in until late in the morning.

Bilal Cheema (25), Pakistan

When did you start living in Tromsø?

I arrived in August of 2013.

Does the weather generally affect your mood?

Obviously it affects me, but the rain affects me more than the snow. You cannot go out easily when it is raining or snowing.

Are you more of an outdoor or indoor person?

I like to hang out with friends and go on trips. So I am pretty much an outdoor person.

What have you heard about the polar night?

I have heard good and bad stories about it from my friends. But all of them say that you will get used to it. I am looking forward to it and how it turns out for me. My guess is that it is going to be hard for me for the first month but gradually it will hopefully get better as the time goes on.

What is your biggest concern about the polar night?

My biggest concern is that there will be less people outside and less activities in the city as holiday season is approaching as well, and so people will be travelling.

Do you already have plans on how to handle the polar night?

I have no plans yet. But I am thinking that learning to ski with friends may help. If not, I have the backup plan of watching a lot of TV series!



INGEN AV SAMFUNNSGRUPPENE KOMMER TIL Å FLYTTE TIL DET NYE HUSET FØR DE HAR MINST LIKE GODE LOKALER SOM PÅ CAMPUS.

Vellykket sammenslåing av Ferdighets- og Simuleringscenteret (FOSS) er en ressurs for bla

Ferdighets- og Simuleringscenteret (FOSS) er en ressurs for bla på Universitetssykehuset i Nord-N

FOSS HAR MULIGENS VERDENS DYRESTE DUKKE. SIMMAN HAR EN PRISLAPP PÅ 800.000 KRONER. (FOTO: ALDWIN BOUTTEVILLE)



THEA VINGE
NYHETER@UTROPIA.NO

— Det er mulig for studentene å komme hit for egentreningsarbeid både på dagtid og kveldstid. På kveldstid har vi studentvakter her fra mandag til torsdag. Vaktene er studenter fra ulike årstrinn på medisinstudiet som har fått opplæring i en del enklere ferdighetstreningssprosedyrer. I hovedsak skal de legge til rette for undervisningen, forklarer Stig Pedersen. Han er ansatt som leder av FOSS.

— Min hovedoppgave er å drifte senteret rent administrativt, men og å være med på å tilrettelegge for og holde undervisning.

Økonomisk og praktisk samarbeid

FOSS bemidles av både UiT og UNN via Felles Utdanningsutvalg.

— Vi mottar et årlig tilskudd på mellom 1-1,5 millioner kroner hvert år. Dette er noe som kanskje kan endre seg, fordi vi ser at vi ønsker å utvikle senteret videre i fremtiden.

Bakgrunnen for sammenslåingen av ferdighetscenteret og simuleringscenteret på UNN var et ønske om samlokalisering og å utvide brukergruppen.

— Tidligere var det ett ferdighetscenter for medisinstudenter og ett simuleringscenter som ble brukt for videreutdanning av spesialsy

Bor i Tromsø, eksamen må tas i Alta

Fire måneder etter fusjonen med Høgskolen i Finnmark står UiT fremdeles overfor noen tekniske problemer.

FRANCESCO POGLIANO
NYHETER@UTROPIA.NO

Amelie Matt ble ferdig med sin master i språkvitenskap i Tromsø i fjor. Da bestemte seg hun for å ta et årstudium i reiseliv i Alta, fordi dette ikke tilbys i Tromsø. Tanken bak var at et slikt prosjekt skulle bli enklere etter fusjonen av universitetet og høgskolen, men ting tyder på at det fremdeles er arbeid som må bli gjort for at sammenslåingen skal være komplett.

— Det jeg tar nå er strengt tatt ikke det årstudiet jeg søkte. Det var altfor få søkere for at kurset kunne starte. Det de i stedet har gjort, er å hente ett emne fra første, andre og tredje året fra bachelorgraden i reiseliv, og kalle det for et årstudium. Noen av fagene forutsetter kanskje litt førkunnskap, men erfaringen fra jobb i bransjen hjelper meg mye.

Etter fusjonen ble det mulig for henne å betale semesteravgiften i Tromsø og studere i Alta. Men Alta og Tromsø har fremdeles ulik studentweb og fronter, begge med forskjellige adgangskoder. Eduroam har fra første dag ikke fungert ideelt.

Eksamen

Men det Amelie peker på som

mest kjedelig av alt er at hun i et av emnene i kurset ikke får gå opp til eksamen i Tromsø. Av de tre emnene vurderes ett med hjemmeeksamen og ett med skriftlig eksamen i Tromsø, mens det siste krever en fire timers skriftlig eksamen som kun avholdes i Alta.

— Jeg bor i Tromsø, og det er litt tungvint å måtte ta fly til Alta, skrive eksamen og ta fly tilbake. Det ville i min mening vært lettere å sende eksamen på mail her i Tromsø og holde den her. Her avholdes eksamener hele tida, og det ville antageligvis ikke være et problem for noen.

Amelie snakket nemlig med eksamenskontoret for å høre om det var mulig å ta eksamen i Tromsø. Hun er bekymret for at et kansellert fly eller stengte veier kan gjøre det umulig å møte opp til eksamen. Eksamenskontoret svarer at det dette semesteret ikke er mulig å ha Tromsø som eksamenssted, men at dette skal vurderes fremover. Dette hjelper ikke Amelie noe særlig, som nå er nødt til å dra til Alta for å skrive eksamen. På spørsmålet om billetten kunne vært refundert reagerer Amelie med et smil og spør:

— Hvem skulle refundert den? Ikke bare svart

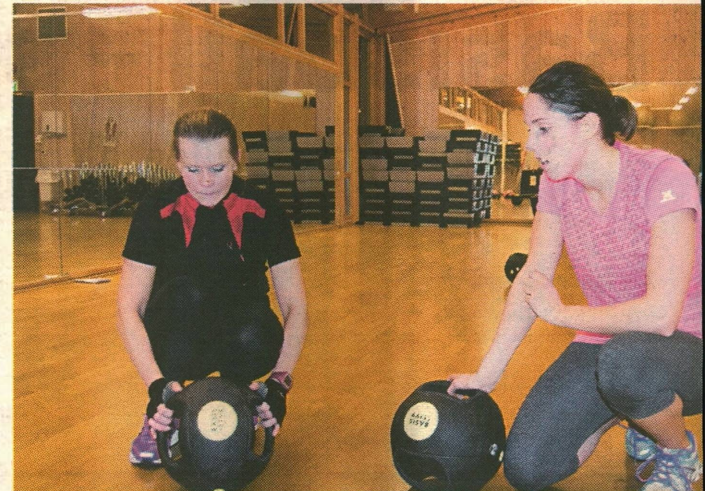
Sammenslåingen har ellers gått bra, mener Amelie. Hun er positivt overrasket over bibliotekordninga, som tillater henne å bruke samme lånekort i Alta og levere bøkene tilbake i Tromsø. Kantina er også grei, og med lavere priser enn i Tromsø.

— Mange gode ting har allerede blitt gjort, og det er forståelig at det fremdeles er noen ting som må bli fikset: Det er jo tross alt første semester de to universitetene fungerer som ett. Jeg håper at de får fikset disse problemene og at ordningen vil fungere bedre og bedre i fremtiden.

Ledelsen jobber med saken

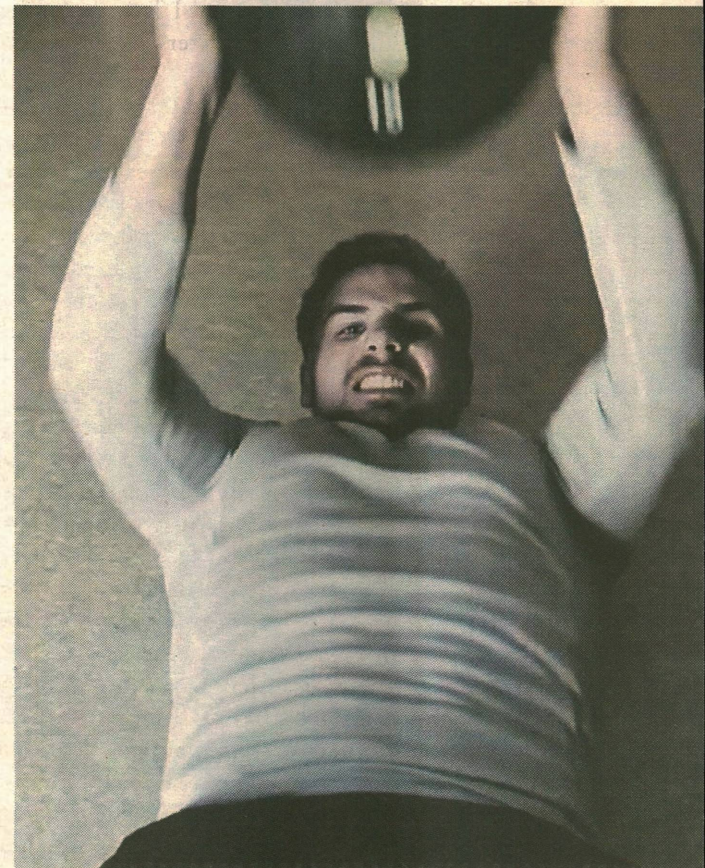
Universitetets ledelse i Alta skal jobbe med å fikse alle problemer i nær fremtid:

— Framtid er jo i første rekke høsten 2014, og det er jo da vi begynner å se nye ting. Når det gjelder opptak etc., gjorde vi jo ingenting nytt fra 1. august i år. Så det vi kan se i høst er vel primært direkte effekter rundt rekruttering av fagfolk, reagerer universitetets viserektor for regional utvikling, Sveinung Eikeland.



OPPE: TRENINGSTRUKTØRENE LENE RENATE KARLSEN OG SIV P
(FOTO: ALEXANDRA TENEBR)

NEDE: TRENINGSTRUKTØR MATTIAS BENDIKSEN
(FOTO: STILLBILDE FRA VIDEO, MATTIAS BENDIKSEN L)



ets-og simuleringssenteret (FOSS)

net medisinstudenter og ansatte ved UNN. I lokalene i 8. etasje foregår det egentrening og kurs.

kepleiere. Bak sammenslåingen lå et ønske om å samlokalisere disse to sentrene og å åpne for at flere grupper kunne få bruke dette enn tidligere.

Før sammenslåingen var FOSS utelukkende drevet av studenter. Etter at lokalene ble bygd om, simuleringssenteret ble flyttet til ferdighetssenteret og nytt utstyr ble kjøpt inn, har tilbakemeldingene fra studentene vært gode.

— Jeg synes det har vært utelukkende positive tilbakemeldinger. Studentene er fornøyde og synes at lokalene har blitt bedre. Dessuten er det bra at det er noen her som tar vare på ting og ser til at

ting er på plass. Systemet fungerer mye bedre nå enn det gjorde før.

Etter sammenslåingen har UNN fått et nytt tilbud som de ikke hadde før — å bruke FOSS.

— Jeg tipper at UNN-ansatte og studenter disponerer senteret omtrent like mye. Generelt sett bruker de ansatte FOSS for å opprettholde ferdigheter og kompetanse i tillegg til å drive med kvalitetssikringsarbeid.

For eksempel holder Pedersen HLR-kurs. I tillegg brukes det kliniske miljøet på UNN en del i undervisningen.

— Jeg opplever det som veldig bra og nyttig at vi faktisk kan samarbeide både med læringsmiljøet på universitetet og det kliniske miljøet på sykehuset.

Realistiske pasientsimulatorer

FOSS er ikke tilrettelagt for å bruke ekte pasienter. Men situasjonene og simuleringene som finner sted er realistiske nok.

— Fullskalasilulering der man bruker en pasientsimulator vil jo alltid være litt kunstig, men simulatorene har blitt veldig realistiske og kan simulere de aller fleste tilstander som man ønsker å trene på. Så jeg vil påstå at realismen i

aller høyeste grad er til stede, forklarer Stig.

I tillegg til å trene på ulike medisinske tilstander er det en rekke andre ferdigheter man øver på. Det er også læringsmålene i simuleringene man ønsker å trene på, som kommunikasjon i et team, samhandling eller ledelse.

— Da trenger ikke simulatoren være så realistisk og avansert, da ser vi på hvor stresset studentene blir i en gitt situasjon. Så bruker vi ofte videoopptak for debriefing etterpå, påpeker han.

UNN har ikke godkjent lokalene for å ha ekte pasienter.

— Grunnen til at vi ikke får bruke ekte pasienter her er fordi lokalene ikke er bygd for ekte pasienter. Det er en del fysiske begrensninger her, for eksempel er det for trange dører så senger ikke får plass.

Studentene ville uansett ikke hatt mulighet til å behandle pasienter på egen hånd.

— Det har noe med ansvarsforholdet å gjøre, fordi hvis pasienter skulle blitt tatt med hit måtte det ha vært en pasientansvarlig lege til stede, som da ville hatt det overordnede ansvaret, for eksempel hvis noe gikk galt.

Basisball – siste skrik innen trening

Studentidrettshallen Kraft har introdusert Basisball Raw som et treningskonsept i eksamensinnspurten. Dette kommer Tromsøstudentene til å se mer av.

ALEXANDRA TENEBROSO
NYHETER@UTROPIA.NO

Basisball er kanskje det mest gjennomtenkte treningskonseptet som har kommet til Tromsø i de siste årene, skal vi tro instruktørene Siv, Lene og Mattias ved Kraft Idrettshall. Tromsøstudentene fikk sitt første møte med disse håndtakutstyrte medisinaler gjennom kampanjen "RÅ INNSPURT".

Kommet for å bli

— Det finnes flere treningsprogrammer i regi av Basisball, forteller treningsinstruktøren Siv Fiske. Sammen med kollega Lene Renate Karlsen, utdyper Fiske at dette ikke er det siste og ikke det eneste vi kommer til å se av Basisball:

— I "RÅ INNSPURT" tilbyr vi Basisball Raw, som det heter, men det finnes også treningsprogram som 4x4 og Utholdende styrke.

4x4-oppsettet er kondisjonstrening hvor man jobber intensivt i 4 minutter ganger 4 intervaller, derav navnet. Studentidrettshallen Kraft kommer til å innføre faste Basisball-økter på nyåret, som fullverdig medlem

av familien på treningstidplanen.

Instruktøren Mattias Bendiksen Lind har laget en video som en liten forsmak på Basisball. Denne kan sees blant annet på Facebook-siden til Studentidretten i Tromsø, under arrangementer.

Robust treningsmodell

Øktene med Basisball er på ingen måte et produkt av vilkårlige fylleideer. Basisball er basistrening, med øvelser som setter styrke, kondisjon, hurtighet, balanse, stabilitet og koordinasjon i system. Konseptene passer alle uavhengig av form og alder. Måten øktene er konstruert på, bør i teorien tiltrekke crossfit-elskere som basisøvelse-tilhengere.

Selve basisballene kommer i forskjellige tyngdevariasjoner, og øvelsene involverer samspill mellom mange muskelgrupper. Basisball Raw er funksjonell styrketrening med dynamiske utgaver av en del basisøvelser: utfall, (kettlebell) swings, knebøy, armhevinger og andre vel-

kjente klassikere. Slik funksjonell styrketrening stiller også krav til stabiliseringsmuskler og konstant bruk av kjerne-muskulatur.

Siden alt er satt i konstant bevegelse, spiller Basisball Raw-øktene i stor grad på utholdenhet og kondisjon også. Utviklere av treningsøktene har til og med fått Tabata høyintensitetsintervaller inn i Basisball Raw, karakterisert av høyintensitetsjobbing i 20 sekund med 10 sekunders pause, i 4 minutt sammenhengende (8 runder).

Med tanke på det robuste treningsopplegget for funksjonell styrke, basisøvelser og høyintensitetsintervaller, er det (fortsatt) overraskende at det er mest jenter som dukker opp på disse timene. Utøvere innen lagidretter og annet ville fått utbytte av disse trekvartersøktene. Basisball vil gi et sterkt fundament for fysisk aktivitet, siden det bygger opp de grunnleggende ferdighetene.

Krever godkjennelse

Treningsøktene er for enhver

og alle, uavhengig av hvor god (eller dårlig) form man er i. Det er derimot ikke hvem som helst som kan holde Basisball-øktene. Instruktørene må gjennom praktisk-teoretiske kurs - ett for hver treningsmodul. Dette gir instruktørene autorisasjon som godkjente Basisball-trainere. Per i dag er det 6 instruktører ved Kraft som har

denne autorisasjonen. Mattias Bendiksen, Siv Fiske og Lene Karlsen er tre av disse, og kommer med flere andre Basisball-trainere til å instruere i Basisball-timene, som kommer på timeplanen etter jul.

FAKTA

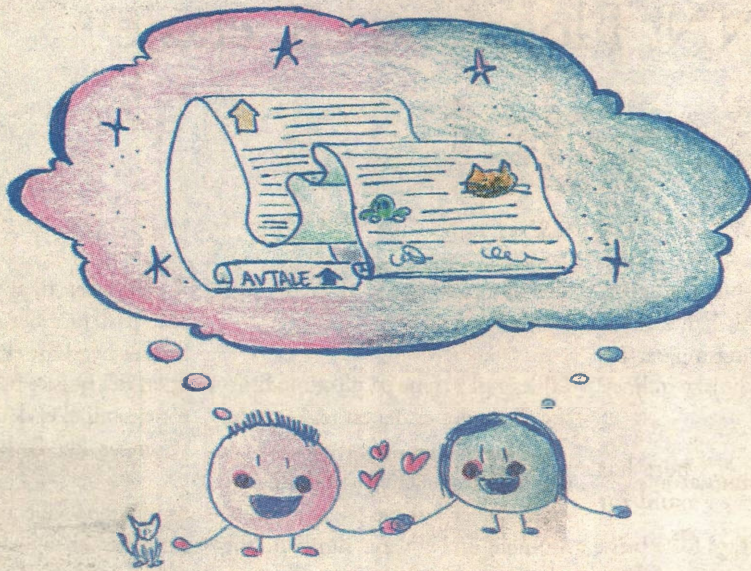
BASISBALL RAW-TIMENE BLIR GJENNOMFØRT TIRSDAG, ONSDAG OG TORSDAG I UKENE 48, 49 OG 50, FOR Å GI AVVEKSLING OG OVERSKUDD I EKSAMENSTIDEN.

TRENINGØKTENE TAR STED KLOKKEN 1430 – 1515. I KAMPANJEN INNGÅR OGSÅ MIDDAG OG BONAQUA I MH OG TEORIFAG 1-KANTINENE, VED FREMVISNING AV DELTAGERBEVIS (SOM FÅS I RESEPSJONEN ETTER BASISBALL RAW-ØKTEN).

GRÜNDERE AV BASISBALL OG DERES HJEMMESIDE: WWW.BACKTOSTART.NO

Jusshjelpa-spalten

ILLUSTRASJON: ERA TRIGUERO



SAMBOERE FOR ALLTID! - ELLER ER DET KANSKJE LURT Å TENKE LANGSIKTIG?

VIVIAN MIKALSEN
JUSSHJELPA I NORD-NORGE

Innledning

Mange studenter finner den store kjærligheten blant medstudenter. Noen finner kjærligheten på byen en sen kveldstid. Andre kommer til Tromsø sammen med sin kjære. Fellesnevneren er at dere er unge, i etableringsfasen og flytter sammen.

Når to mennesker flytter sammen og etablerer et hjem i lag, er iveren og viljen til å investere i dette hjemmet stor, både økonomisk og tidsmessig. Det er svært vanlig å kjøpe både bil og innbo sammen. Noen av dere kjøper også leilighet sammen, da dette ofte lønner seg mer enn å leie et bosted over 5-6 år.

De færreste tenker da på hva som skal skje hvis kjæresten etter hvert er mer oppslukt i studieliv og venner enn å være sammen, eller hvis dere rett og slett vokser fra hverandre. Det bør du tenke på!

I denne artikkelen vil du få informasjon om punkter det er lurt å tenke gjennom i etableringsfasen.

Ingen lovgivning

Dersom forholdet til din samboer tar slutt, finnes det ingen egen lovgivning som regulerer hvordan eiendelene skal fordeles mellom dere. Selv om dere har vært samboere, så vil samme regler gjelde for dere som i forholdet mellom to venner, naboer eller andre bekjente.

Om det er du eller din samboer som eier leiligheta, bilen, kjøleskapet eller sofaen er avhengig av flere forskjellige forhold. Sentrale momenter er hvem som betalte for tingen, hvem som har brukt tingen, hvem som er registrert som eier av leiligheta/bilen og hvem som har stått for vedlikeholdet. Når du i etterkant av

et brudd skal avgjøre eierforholdet, og en eventuell sameiebrøk dersom dere eier noe sammen, kan det fort bli kostbart.

For å ha en ryddig og rettferdig fordeling etter samlivsbruddet uavhengig av konfliktnivå, bør du inngå en samboeravtale på forhånd, som regulerer eierforhold og fordelingen av gjenstander.

Den nødvendige samtalen

Å snakke med din kjære om å opprette en samboerkontrakt vil dermed lønne seg på sikt. Dere bør ha et bevisst forhold til hvem som skal betale hva under samlivet. Dere bør klarlegge hvem som eier hvilke gjenstander, og eierbrøken for gjenstandene dere kjøper sammen under samlivet. Dersom dere tar opp lån sammen, er det svært viktig å diskutere hva som skal skje med denne gjelden dersom dere mot formodning skulle gå fra hverandre. Og oftest viktigst: Hvem beholder hva ved et eventuelt samlivsbrudd, og hvem skal da betale den andre ut

Å utforme en avtale

Det er viktig å skrive ned det dere blir enige om. Dersom enigheten ikke er nedskrevet i en avtale, vil det ikke hjelpe deg når du trenger det mest! Ha gjerne i minne at en pris og detaljert avtale bidrar mer til å dempe en konflikt enn en generell og løs avtale.

Det er lurt for begge parter at det avtales en utgiftsfordeling under samlivet. Etter gjeldende juss på området er det slik at den parten i et samliv som har betalt lån, forsikring og andre utgifter knyttet til eiendeler gjerne har en fordel når verdier og gjenstander skal fordeles. Det er derfor lurt at begge parter bidrar

både til forbruksutgifter som mat og utstyr og til faste utgifter som lån, forsikring og årsavgiften til bilen. Dersom dere synes det er mest lettvisst at den ene av dere står for alle matinnkjøp, mens den andre tar de faste utgifter, bør dere regulere i avtalen hvilken betydning denne utgiftsfordelingen får for eierforholdene til deres felles eiendeler.

Dere må også ta stilling til hvem som eier hvilke eiendeler. De eiendelene som er dine, og som du tok med deg inn i samlivet, bør fremgå på en liste som vedlegges samboeravtalen. Det bør også din samboers ting. De gjenstandene dere kjøper sammen, påføres lista med en sameiebrøk. Dersom dere betaler halvparten hver, vil din sameiebrøk være ½. Dersom dere eier eller kjøper en leilighet sammen, må dere avtale hvor stor eierandel hver av dere skal ha. Det er jo ofte slik at en av dere har BSU eller annen egenkapital som påvirker eierbrøken. I tillegg har kanskje en av dere en jobb som gjør det mulig å nedbetale en større del av lånet enn den andre. Skal det påvirke eierandelen? Det samme vil i stor grad gjelde kjøp av bil. Mens en leilighet gjerne stiger i verdi, vil en bil som regel synke i verdi. Hva skjer med lånet til bilen når bilen eventuelt skal selges med tap?

Hjelp til utforming

På nettsiden til Jusshjelpa i Nord-Norge www.jusshjelpa.no vil du finne en mal til samboerkontrakt. Den ligger på «Fagområder», under «Ugift Samliv». Dersom du ønsker å inngå en avtale med din samboer, vil denne malen være et godt utgangspunkt.

Lykke til med å forebygge tvister

Ny spalte fra:

Jusshjelpa

I NORD-NORGE

MAGDALENA BUDINOVA
NYHETER@UTROPIA.NO

Jusshjelpa i Nord-Norge er et retts- hjelpstiltak som drives av jusstudenter. Den gir gratis retts hjelp til de som trenger det mest og de som ikke har råd til advokat. Jusshjelpa gir ingen begrensning på hvem som kan ta kontakt med dem og de forsøker å gi råd til alle. Klienten må ha en sak som Jusshjelpa vurderer som viktig for klienten å få løst, eksempler på dette er saker vedrørende arbeid, husleie, familie, gjeld og trygdeytelser.

Nå ønsker Jusshjelpa å publisere en spalte i studentavisa Utopia og skrive om temaer som er relevante for studentene.

— Da vi har mange studenter som klienter, sitter vi på et erfaringsgrunnlag om hvor skoen trykker – og det erfaringsgrunnlaget vil vi bruke når vi velger ut relevante temaer, sier Vivian Mikalsen, daglig leder for Jusshjelpa.

Relevante temaer er for eksempel husleie, arbeidsforhold, gjeld, forhold til Lånekassen, eksamensgjennomføring, samliv, netthandel og

andre temaer som Jusshjelpa vil komme innom i løpet av det neste året.

— Vi er også åpne for innspill dersom noen studenter har behov for informasjon på spesifikke temaer, fortsetter Mikalsen.

Jusshjelpa behandler i underkant av 2000 enkelthenvendelser pr. år. De som kontakter Jusshjelpa får hjelp med sine problemer, men Mikalsen forklarer at de ønsker å nå ut til flere enn de enkeltpersonene som tar kontakt med dem:

— Ved å utarbeide relevant informasjon, vil mange flere få hjelp til å løse sine problemer. Vi har satset mye på nettsidene våre, på en app med rettsinformasjon og nå ønsker vi å komme i kontakt med studentene ved å publisere i Utopia. For hver student som får utbytte av våre spalter, avverges en mulig konflikt før den oppstår. Dette er lønnsomt, og god ressursbruk for oss.

Du vil finne Jusshjelpas spalte i annen hver utgave f.o.m. januar 2014.

FAKTA

• JUSSHJELPA I NORD-NORGE BESTÅR AV IDEALISTISKE VIDEREKOMNE JUSSTUDENTER SOM ØNSKER Å HJELPE DE SOM IKKE HAR RÅD TIL ADVOKAT.

• JUSSHJELPAS TJENESTER ER GRATIS.

• JUSSHJELPA I NORD-NORGE ARBEIDER RETTSPOLITISK MED Å BEDRE SITUASJONEN FOR DE RESSURSSVAKE I LANDSDELEN.

• JUSSHJELPA I NORD-NORGE BEHANDLER OVER 2000 SAKER I ÅRET.

• EN STOR DEL AV JUSSHJELPAS KLIENTER ER STUDENTER.

• JUSSHJELPA I NORD-NORGE BISTÅR MED VEILEDNING, INFORMASJONSMATERIELL, PARTSREPRESENTASJON, OG UTREDNING AV SAKER INNENFOR EN REKKE SAKSOMRÅDER.

• JUSSHJELPA I NORD-NORGE ARBEIDER MED RETTSOMRÅDENE FAMILIE-, ARVE-, BARNE-, SKIFTE-, PENGEKRAVS-, ARBEIDS-, HUSLEIE-, GJELDS-, TRYGDE-, SOSIAL OG FENGSELSRETT.

• JUSSHJELPA KAN I UTGANGSPUNKTET OGSÅ BISTÅ I ANDRE TYPER SAKER, I DET MINSTE VED Å HENVISE TIL RETT INSTANS.

Revolutionary Research

Go Go Gadget

Bernt Inge Hansen knows how to build the most complex of devices out of the simplest of parts and, best of all, he keeps it fun.

MATTHEW LYNCH
MASTERS IN BUSINESS CREATION
AND ENTREPRENEURSHIP

If you can imagine it, and it is built out of electronic components, then Bernt Inge Hansen can probably build it for you. He is the modern day equivalent of Inspector Gadget, the inventor who would create his own flying helicopter hat. He is the kind of guy who looks at a complex communications system, thinks, "Yeah I could probably build that," spends a few hours googling the subject, builds a few prototypes, and then: voila. He has built a communication system that is at least as good as the professional version, at a fraction of the cost.

Hansen has done exactly this for the Red Cross communication system here in Tromsø. He has built a system of repeaters that allows rescuers to communicate using handheld radios in valleys that otherwise would have been out of range. Technically this is not his line of work, but when your job is also your hobby, the line between the two tends to blur very easily.

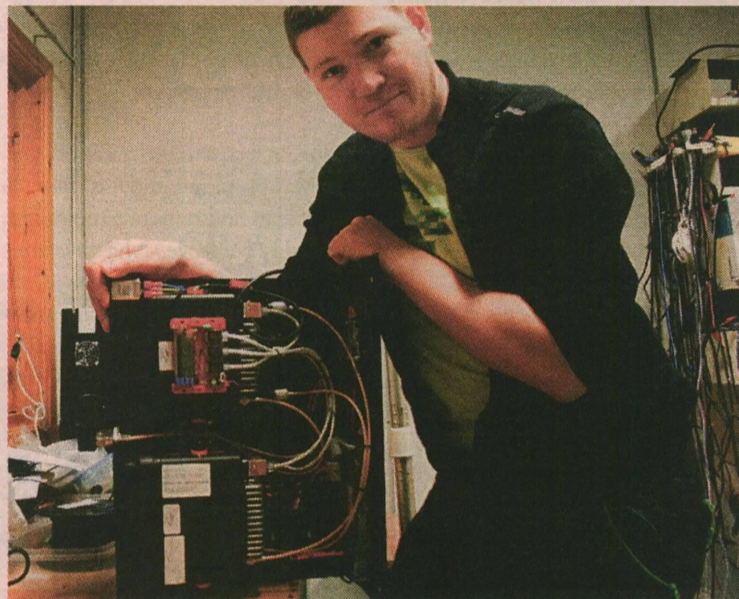
Hansen tells the story of how he first got into electronics, when his brother brought home some flashing light bulbs, and how his mother used to regale him with stories of his father's experiments exploding in a plume of smoke on the kitchen table. Today things aren't much different, Hansen teaches a course with plenty of flashing lights. One of the students' projects is to program a microcontroller that operates a POV wand, a wand of flashing lights that creates a word in streaking lights when waved back and forth quickly. And although there are plenty of flashing lights, Hansen says there aren't any explosions in his lab. At least none he is going to mention in an interview.

Hansen teaches at UiT's department of Engineering and Safety. He says the main focus of his course is to bring an element of practical training to the University for future engineers. His classes are deliberately small to ensure the quality of teaching is

maintained, although there has been a huge rise in demand for the classes in recent years.

His classes teach future engineers how to use the component parts of electronics, often the kind of things we see in everyday use. He gives the example of cellphones having components that provide information on acceleration and orientation relative to the earth's magnetic fields. Hansen is teaching students how to use these components in creative ways, for example, he throws out the idea getting students "to steer a remote controlled car so that it mimics the path of a human subject through tracking the student as they walk around with a cell phone." The example may not necessarily have a practical application, but the ability to program these parts in increasingly creative ways provides an endless number of opportunities for exciting applications.

It is clear that Hansen enjoys



HANSEN WITH HIS OWN COMMUNICATION SYSTEM (PHOTO: MATTHEW LYNCH)

dreaming up novel uses for his knowledge of electronics. His enthusiasm for his topic is contagious, and his attitude that everyone can teach themselves his set of skills is inspiring. Hansen lists his greatest research tool as Google, and says that anyone can learn to do just about anything if they apply themselves to researching the topic

on Google. To prove the point he googles how to connect your coffee machine to the internet using a \$25 Raspberry Pi computer. Again, I am uncertain of the practical application of this, but it looks exciting, and this is perhaps Hansen's greatest quality: his ability to make electronics fun.

Leserinnlegg

STUDENTSAMFUNNET DRIV TRENGER DERE

Det nye Studentsamfunnet Driv trenger et hovedstyre for å styre skuta på riktig kurs fremover.

ALEXANDRA TENEBROSO PÅ VEGNE AV
VALGKOMITEEN TIL
STUDENTSAMFUNNET DRIV

Dette er en oppfordring til alle dere som er engasjerte eller interesserte i å bidra til største kommende studentvelferdstilbyder og studenthus – Studentsamfunnet Driv. Hovedstyret er satt opp med ni poster/verv, og til sammen utgjør de beslutningsorganet på det nye studenthuset. Dere som ender opp med å besitte disse poster i første omgang, er å betrakte som pionerer innen styring av denne nye, spennende studentorganisasjonen, med flere hundre frivillige og medlemmer ved deres side.

Bred kompetanse

Vår oppgave i valgkomiteen er å sørge for at riktige folk kommer seg på riktig sted. Vi vil ha dere med kunnskap og engasjement som dere brenner for å anvende i disse postene. Det er ingen krav om tidligere tilhørighet til Studentsamfunnet/Studenthuset. Føler du at en av postene taler til deg, ønsker vi å høre mer fra deg. Ta kontakt for informasjon, det er uforpliktende. Hovedstyrets består av følgende ni poster:

- President
- Visepresident
- Finansminister
- Samferdselsminister
- Innenriksminister
- Utenriksminister
- Arbeidsminister
- Næringsminister
- Sosialminister

Lønn? Du bestemmer.

Arbeidsinstruksene til hver post samt alt annet av ting du lurer på, får du hos oss. Dette innbefatter

også hva Hovedstyret som helhet skal ivareta. Hovedstyrets poster og arbeidsmengde er utformet slik at studenter kan besitte dem. Honorering for disse verv bestemmes av selve hovedstyret – altså dere.

Innstillingen for postene i Hovedstyret skal være klar den 20.01.14, før allmøtet. Før den tid ser vi frem til å bli bedre kjent med dere, de fremtidige postinnehavere.

SEND EPOST MERKET MED "TIL VALGKOMITE" SOM EMNE TIL: driv@driv.no

Valgkomiteen består av:

Haakon Aasnes
Mariell Apeland
Marianne Haukland
Alexandra Tenebroso

Kontrollkomité og kompetanseveiledere i prosessen består av:

Hilde Alexandersen
Espen Engebu Skretteberg
Magnus Andersson
Esben Hoås Rygg

World-reference

A postcard from Belize

Might Caribbean crude oil management break the resources curse?

SARA LUPINI
PEACE AND CONFLICT TRANSFORMATION

Oil and Natural Gas discoveries in developing countries are not always a blessing. Those which are still struggling with developmental issues seem, in fact, unable to benefit from the resources they suddenly become connected to. Some scholars have labeled it the "Resource Curse", identifying a disconnect between natural resource, wealth, and economic growth, which sounds like the opposite of what it is supposed to be. This kind of situation have been observed in different areas of the globe and the outcomes in the long run have usually been bad, sometimes even awful, since armed conflicts arise, and what should have been a redemptive opportunity is rapidly transformed in a vicious circle of violence.

During the last few years many discussions have been made about the countries cursed by resource issues, and the international community has become more aware of the risks that a developing country would face in such situations. This is the case of a medium size private company supported by a joint venture of foreign investors called Belize Natural Energy Ltd., which, in 2005, managed to track down a place to drill in a minuscule country in the Central American region. The name Belize, might suggest some kind of exotic fantasies, and its history remains quite unknown to the majority of us.

Belize snap-shot

Facing the Caribbean Sea, Belize is a country just south of Mexico and sharing the rest of its border with Guatemala. It has a young population, a melting-pot of about 300,000 inhabitants (about half the amount of Oslo), and most of them live in miserable conditions, lacking primary education and many of the basic goods and services they need. It was a British colony, with forestry and rubber production, until 1981 when it became fully independent and flowed into the Commonwealth. Wood and rubber are not exploited anymore as in the past, but large scale agriculture is still one of the main industry sectors thanks to the export of sugar, juice fruits and the bananas. Hence it is the

natural heritage that lately became one of the best assets of the country.

Belize, in fact, was the cradle of the Mayan culture, and it is still possible to find ruins of temples and pyramids. Moreover, it has several natural reserves protecting the tropical jungle flora and fauna, and it also has the second longest coral reef of the world, just after the Great Barrier Reef in Australia. Belize even has a beautiful submerged sinkhole, known as the Blue Hole which is unique in the entire world. Therefore, more mainstream tourism started reaching Belize, revealing a staggering paradise on the tour operator magazines, and bringing more foreign investment, capital and attention. Then finally, like the cherry on the sundae or the olive in a martini, came the exploration and discovery of light crude oil, the best oil quality, in commercial quantity. This quick overview shows all the ingredients for a delicious recipe where a small population afflicted by a long time of colonialism found its way to release from its impoverished conditions.

Natural Resources related issues Unfortunately, if it is true that every change takes time and has some degree of uncertainty, then sometimes the development trend can be even more bizarre. It could happen that even a country as environmentally blessed as Belize has a hard time achieving a level of wealth able to significantly improve the living conditions of the population. It doesn't mean that such an improvement doesn't exist at all, but simply that in spite of the presence of such resources, the impact those resources can have on the economy is not substantial enough to positively affect the people in their daily life.

The issues that usually arise instead are rather connected to mismanagement, bribery, corruption and dirty business promoted by institutions and private agents eager to get their hands on a new source of easy money. Also pressure comes from lobbying and selfish interests carried on by international organizations or foreign companies that would like to share the freshly baked cake.

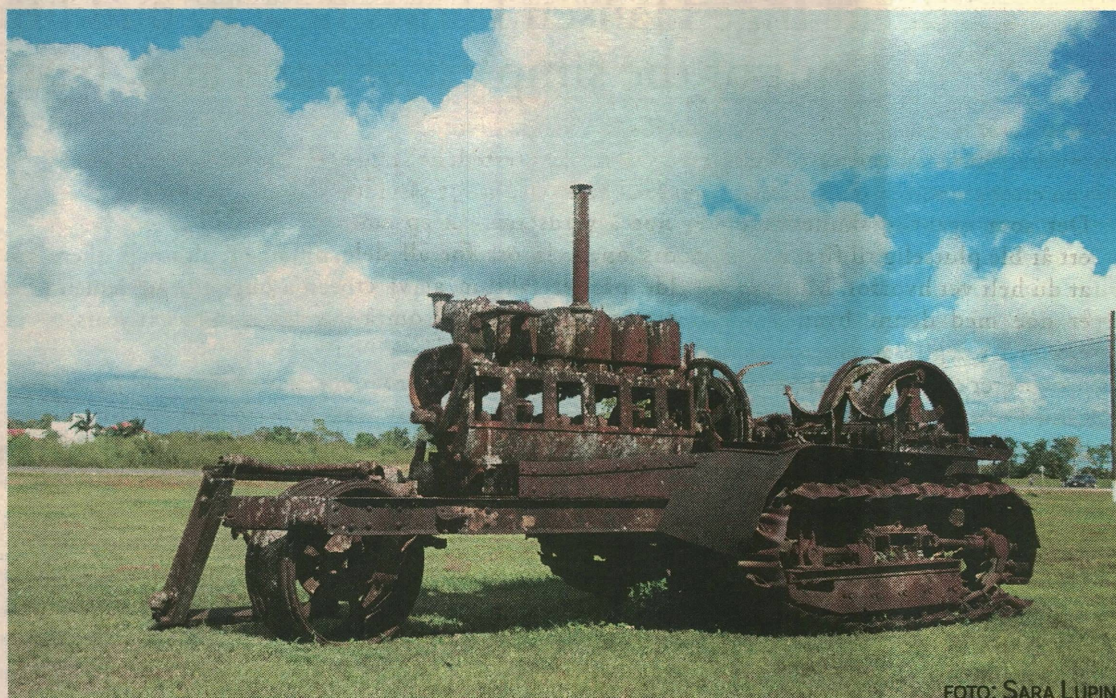


FOTO: SARA LUPINI

BELMOPAN, 20 NOVEMBER, AGRICULTURAL MACHINERY TRADITIONALLY USED IN THE PLANTATIONS OF SUGAR CANE, RESTING ON THE LAWN AS MUSEUM PIECES. THE INDUSTRY IN BELIZE HAS FOUND NEW LIFE THANKS TO THE DISCOVERY OF OIL AND GAS THAT HAS ACCELERATE THE TREND OF DEVELOPMENT OF A COUNTRY SO FAR MAINLY SUPPORTED BY AN AGRICULTURAL ECONOMY OF COLONIAL ORIGIN

At the same time, expectations rise, and the ambitions of the people and the government conflict over the use of money, for example, balancing financial assets rather than starting new social welfare programs. Thus natural resources look like a curse for the people, who expect to see, in a short time, concrete improvements from the flow of income, and then perceive an even lower relative standard of living.

Belizean fears and hopes

That is what Belize is experiencing today: a huge public debt for such a small country. Belize is already dealing with a conspicuous amount of corrupted politicians and a lack of expertise in the key sectors. Even with agricultural exports, tourism, environmental, natural and energetic resources, a country like Belize would hardly be able to distribute the revenues equally or convey them into some sort of major structural or social project which would have immediate and visible results. However, it is not a nightmare from which one cannot wake up; there is, in fact, plenty of room for improve-

ment. And in the case of Belize, this seems assured by personal initiative that some private companies—and among them especially the one that has discovered the oil fields—have decided to adopt a business approach that provides a continuous concern for the needs of the population and an active and practical contribution to improving the living conditions in the country. If these companies are not yet able to build bridges, improve the road network, or maybe convince the government to establish an efficient health care system, and open access to schools, they however have to power to positively impact the small Belizean society on a large scale. In fact, other than financing the construction of parks, homes and schools, they have been focusing on education and vocational training for a growing number of people who today represent a previously quite non-existent middle class. Maybe in the near future, they will be able to implement the changes necessary to let this tiny country thrive on the resources it has, becoming a template to export and apply to other countries as well.



Vare blide og flinke Tannpleiere
Christina og Kristin ønsker deg velkommen

- Undersøkelse med røntgen, tannsteinsrens og puss kr 870,-
- Tannbleiking kr 3000,-
- Tannsmykker, saltblåsing etc.

Ring for time:

MNTF
Tanner i sentrum
Tannlege Kjerstad AS
Storgata 39, Tromsø,
tlf 776 83 188
resepsjon@tannlegekjerstad.nhn.no

Tannlege Erik Kjerstad
Tannpleiere Kristin Solvang og Christina Fredheim

Bings Spalte

Byen med ett smug

IDA BING
ØKONOMI OG LEDELSE PÅ
HANDELSHØYSKOLEN

Enda et semester går mot slutten. For noen vil det være det første, for andre vil det være... Husker ikke, har mistet tellingen etter så mange år i Tromsø. Det som egentlig skulle være ett år ble plutselig til fire, uten at du helt vet hvorfor. Men det er noe med denne byen som vokser på deg. Den engasjerer, provoserer og klarer gang på gang å overraske meg. Tromsø, byen med én hovedgate og ett smug, inneholder så mye mer. Dog skal det sies at størrelsen merkes når du kan støte på samme personen tre ganger i løpet av en dag, eller når du møter halve universitetet på Joker i Dramsvegen en søndag formiddag. Eller når du begynner å kjenne igjen bussjåførene, særlig han ene rødhåra som bare hører på NRKmp3. Han er trivelig, han.

Tromsø har, i følge meg, en helt særegen gruppe mennesker som du til stadighet kan møte på, særlig på Jordbærpikene på Nerstranda eller på Skarven en solskinnsdag. Litt tykke, eldre kvinner, hvor den eneste gleden de har er et mobiletui som ligner på en gammel, liten bok med sirlig utformet gullmønster. Også åpner du den opp og bare, "Hei, teknologiens verden! Kan noe så gammelt skjule noe så nytt?" For de fikk iPhone 5 av mannen sin på 60-årsdagen, og gauler synkront ut "Instaaaa, dette må du legge ut på insta, Gunnvor!" Samtidig synger de "the Fox" i en akustisk versjon, med kanon selvfølgelig, og ler så kaffen spruter ut av nesa og lepestiften havner på fortenna. "Watt dåss the fox saaj, ding-ding-ding-ding-ding-ding, HAHA, Mariiiiit, herreguuud!" Du har sikkert sett dem. Mange har regnfrakker i noe som ligner latex, også går de med brodder fra midten av oktober til siste halvdel av april.

I Tromsø er det glatt. Mange har måttet krype til korset og investert i brodder, selv de av oss som enda er studenter. For du vet aldri når været skifter. Nysnø skjuler ustrødd is, strødd is blir vasket vekk av regn, og slaps fryser til is fortere enn du får sagt "Jekta!" og du snubler nedi hjulsporene

fra 34-bussen. Også er det mørkt. En fordel fordi det er umulig å avdekke hvor jævlig alle ser ut når utestedene stenger klokka tre (som for så vidt er noe å verdsette – keep em' doors open, la oss for all del holde på det faktum at vi er bedre enn Oslo på dette området). Eller en ulempe fordi du vet faktisk ikke helt hvordan du selv ser ut, med mindre du gnurer ansiktet inn i baderomslampen eller i full desperados tyr til selfies med blitz.

Sentrumsdelen av Tromsø (her er flere gater enn Storgata innberegnet) rommer et imponerende antall uteplasser. Hvor ofte har du ikke hørt at denne byen har flest utesteder per innbygger, sammenlignet med andre byer i Norge? Det er sant. Selv de under 20 har en håndfull plasser å svinge seg på i trange kjoler (les: top-per). Gjenspeiler det en slags utbredt drikkekultur i denne byen? Jeg tror det. I fjor overlevde jeg mørketiden ved å innta store kvanta av alkohol, og selv nå, etter halvannet år, har jeg fortsatt steder å besøke. Tromsøværingene drikker, og de liker det. Personlig synes jeg det bare er hyggelig at rødmussende nolduser sier "Hallais" til deg midt på lyse dagen og bretter ut både fluktstoler og kassepils hvor de enn ønsker det.

Tromsø framstilles som den vinterbyen. Sannheten er at vi bare har en to-tre ordentlige vinterdager, resten av kalenderen fylles opp med regnværsdager, slaps, sludd, hagel og i blant litt sol, eller et tåkelt landskap med det skulende gule øyet som lyser ned fra Fjellheisen. Derfor er det imponerende hvor mye tid og energi det nedlegges i måking av snø. Everyday I'm shuffelin' er et slogan som de fleste av Tromsøs innbyggere, fleste menn, har tatt til seg med full entusiasme, eller i alle fall vurderer å gjøre det. De kjører snøfreserne sine rundt så ofte de kan, og vinker nedlatende til naboer som fortsatt bruker snøskuffe. De resterende dagene av året, som går under kategorien "en blanding av vår og høst", griller de. Jeg har til stadighet spottet entusias-



ILLUSTRATØR: JULIE HAGERUP

tiske grillere, som fyrer opp både i minus- som plussgrader. Tromsøværingene er selv så forvirret av de diffuse årstidene at grilling har fått status som en helårsaktivitet, og snømåkingstyre blir bare stående ute hele året – du vet aldri om snøen legger seg allerede i mai.

Jeg tror et overraskende høyt antall nystuderende vet UiT velger nordlyset som den største grunnen til at de valgte å flytte opp hit. De skaffer seg Aurora Borealis-appen og forventer at hver dag her oppe i det kalde nord byr på et fyrverkeri av et lysshow, og at

kommunens 70 000 innbyggere skal stoppe opp og beundre himmelen. Én gang har jeg sluppet alt jeg hadde i hendene og gått ut for å se opp i natteleufta, men da skal det nevnes at jeg var på jobb med to svensker som hadde vært i Tromsø i to uker. De fleste bryr seg ikke lengre, de bare mumler ut noe grums mellom kaffekoppen og vinglasset om at de tilfeldigvis så litt nordlys her om dagen.

Jeg gleder meg veldig til juleferie hjemme med familien i år. Jeg kommer ikke til å savne den dårlige luften på UB. Her om dagen var vi fire stykker i et kollokvierom, absolutt fritt

for oksygeninntak, som ellers hadde en temperatur over normalnivå og tilsvarende en fuktig sommerdag ved ekvator. Hadde vi vært fem stykker der inni ville vi dødd, sa han ene. Fullstendig enig. Jeg tror det fleste mener som meg; det skal bli deilig å komme seg litt vekk fra både hverdagen og Tromsø. Men når det er sagt skal det bli fint å komme opp igjen også – i år har jeg faktisk tatt steget helt ut og skal feire nyttår her oppe. Jupp, ett år blir fort til fire. Eller fem. Eller seks. Ha en fin juleferie, alle sammen.

Mini-festival, stort utvalg

Denne måneden får vi oppleve noe litt spesielt i adventstiden. RadVent, scenekunsternes førjulsgave til Tromsøpublikummet skal underholde oss mellom 6. og 14. desember.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KULTUR@UTROPIA.NO

Ta en aktiv pause!

Utropia har møtt Nanna Elisabeth Berntsen og Hanna Solberg Christoffersen på Rådstua for å snakke litt om festivalen. RadVent arrangeres av RadArt, som er et nettverk for friscenekunst. Berntsen forteller at det er en mini-festival med et rikt program. Festivalen strekker seg over ca. 10 dager med forskjellige arrangementer. Alle kunstnerne bidrar med sine arbeidskrav og sin kompetanse, forteller Berntsen. Det er en veldig god sjanse til å fordype seg i det som scenekunstnere driver med, både for alle som allerede har prøvd det, samt for de som aldri har vært innom noe lignende. Det vil bli unike performanser, en åpen improdag, julemarked og flere andre arrangementer for å gi publikum litt moro i denne hek-

tiske førjulstiden.

Mye spennende

RadArt er en organisasjon for friscenekunstnere, derfor er det stor bredde i programmet. Man finner dans, musikk, teater, tekstarbeid, performance og utstillinger. Festivalen har et lite budsjett, men det er ikke noe som kan begrense kunstnerne i å lage noe helt spesielt. Det er på en måte en mønstring av friscenekunst i Tromsø, oppsummerer Berntsen. Alt fra store forestillinger, som Trans World Airlines, til små og forskjellige som En fredspris verdig?

Litt om innholdet

Publikum får se mye spennende under festivalen. Mara & The Inner Strangeness skal gi oss Trom-

sørockens historie, som blir en unik konsertperformance. Flere studenter og professorer på Musikkonservatoriet, som Thierry Girault Norwegian Quintet, holder oss ikke så lenge fra studentlivet. Forfatternes julemarked er et stort arrangement for hele familien hvor alle forfattere fra Nord-Norge er invitert. Man kan kjøpe julegaver her, både til voksne og til barn, og høre på Tromsøs DJ Aggie Frost.

Fokus på improvisasjon

RadVents Improdag, den 12. desember, blir et veldig godt innblikk i performance-kunst. Publikum kan være med på tre improvisasjoner på rad og diskutere om det (Etterpåkna). Kunstnere på denne dagen er mellom andre: Kristina Junttila med Performan-



FOTO: PRESSE

MARA AND THE INNER STRANGENESS SKAL GI OSS ET HISTORISK TILBAKEBLIKK PÅ TROMSØROCKEN GJENNOM 50 ÅR.

ceimpro og Laurent Fauconnier med Savnet By II+. Men før det, på mandag 9. desember, kommer mange skuespillere fra forskjellige organisasjoner og steder (Hålogaland Teater, Gratis Øl, Billig Brus,

RadArt m.fl.) på scenen i én stor improvisasjon – Improsjekt 2013. Det er også siste sjanse i år til å få med seg ArtLab #7 og #8 med sitt rike innhold, fra lesningen til levende motebilder.

AVSLUTNINGSKONSERT PÅ GAMLE DRIV. FRA VENSTE: HJERTERÅ, RED HEADED SLUTS, RED HEADED SLUTS 2, MARA & THE INNER STRANGENESS (ALLE BILDER: DAVID GROAT)



En heidundranes avskjed for Driv

Før Driv forsvant inn i vintermørket fikk vi en heidundranes 8-bits konsert som avskjed, ledet av lokale band. Forhåpentligvis får vi det like fett på nye Driv når de innvaderer Mackbyggene etter mørketiden!

CHRISTIAN NILSEN OG HENRIK VIKEBY
KULTUR@UTROPIA.NO

Hjerterå

Og hvem er ikke bedre å starte den 8-bits kavalkaden med enn selveste Hjerterå! Gutta i Hjerterå leverer som de alltid gjør, de satte inn trøkket fra første sang. Jeg må jo innrømme at jeg hoppet litt i det de startet, for jeg hadde ikke forventet det trøkket fra starten. Gjengen på scenen var tydelig i sitt ess.

Som alltid er Johan Aarstein en opplevelse i seg selv på vokal og gitar, og ikke minst den deilige nordnorske røsten med egenskrevne låter. Sammen med hans sceneutstråling er det en helt spesiell opplevelse. Denne gangen stilte de med den nye keyboardisten Tarjei Antonsen, som har tatt over etter Jonas Langfjord. Og for et kupp Hjerterå har gjort her. Å se Tarjei og Johan på samme scene med den utstrålingen de har er jo bare helt

fantastisk. Jeg må si at jeg gleder meg til å se dem igjen, for dette var jo bare sykt bra.

Mara & The Inner Strangeness

Mara & The Inner Strangeness presenterer en musikk som det ikke er lett å plassere i noe musikalsk landskap. Vi befinner oss i en melodios og eksperimentell form for rock der det er tydelig at inspirasjonskildene er mange og spredt. Låtene er ofte lange, komplekse, med innhold av mange lag og kombinasjoner av uttrykk som tilsynelatende ikke passer sammen, men som faktisk etter hvert viser seg å gjøre akkurat det. Tretti minutter ble for meg i det korteste laget, og jeg rakk ikke helt å oppleve det spennende musikalske og kunstneriske universet som Mara & The Inner Strangeness befinner seg i. Jeg ville høre mer av dem.

Red-Headed Sluts

Det lille Tromsø-punkbandet er virkelig i slaget for tiden, og de leverer sakene sine her også. Det at de er såpass små gjør at sang-repertoaret ikke er altfor stort, men det passer fint ettersom samtlige låter er publikumpleasere i lange baner. Dette gjelder spesielt balladen "You Look Like An Elf", som alltid skaper allsang blant fansen. Det er ikke råd å beskrive energien disse gutta leverer, så mitt tips til deg, få med deg dette bandet, helst på Bastard en gang!

John Walkers og Dozza & The Dragonslayers

Fordelen jeg har denne kvelden er at jeg har sett disse bandene før, noe det viser seg er bra jeg har gjort når det kommer til bandet John Walkers. Det småvoksne bandet har en helt herlig atmosfære i sangene sine,

spesielt fra deres kvinnelige vokalistens stemme som er helt unik. Det er derimot litt tamt på de første sangene, noe det virker som også publikum merker. Det tar seg opp når de kommer til sangperlen deres "Poor Evolution", og de fullfører med en helt ok kveld under beltet. Så er det duket for de to stjernespekkede siste bandene jeg hadde gleden av å se(/henge foran brølede), nemlig Dozza and the Dragon Slayers, og The Wolves.

I sitt comeback kommer Dozza og gjengen tilbake til Driv en siste kveld for å hjelpe oss drepe drager, og i hvilken stil de gjør det! Med chainmail (ringbrynje) og heftige power metal-toner løfter de taket og stemningen med sine utrolig morsomme tekster og pausevitser. Det er rett og slett nordnorsk metalporno som foregår på scenen, og igjen avslutter de i ekte nerdete stil

når de spiller cover av Naruto's "The Rising Fighting Spirit".

The Wolves

For kveldens og Drivs avslutning troppet den vesle voksnen gjengen fra Kroken, The Wolves, på Håkonscene. De unge punkerne sparer ikke på kruttet ett sekund, for dette er et band hvor tempoet i både instrument og vokal er høyt. Bare energien de kaster mot publikum er blendende, og den som ikke var svett etter "Straight Outta Brooklyn" og P3-hitten "Let's Skate This Town" må virkelig ha hatt en merkelig kveld. De framtidige storrockerne setter et godt punktum på kvelden som var en av Drivs siste i bryggelivet. Nå gjenstår det bare å smøre seg med tålmodighet for knallekonserter på det nye studenthuset neste år!

Arctic Movement: The Bridge Between Art and Technology



© 2013 ARCTIC MOVEMENT. PHOTO BY BILEANSCHI.COM

Arctic Movement breaks the boundaries between art and science, and enhances the life of techno-culture in Northern Norway.

MAGDALENA BUDINOVA
KULTUR@UTROPIA.NO

The founder of Arctic movement, Huibert de Jong came to Norway seven years ago. After being a member of the Insomnia organization in 2011 and 2012, he took the first big step towards living his dream and decided to establish Arctic Movement (AM).

AM is an event organization that aims to bring different arts like media, music, dance and technology together. It explores the possibilities of new technologies in the area of (interactive) media across the contexts of art, film, music, journalism, science, education and theater. Arctic Movement has now become a member-organization of the Student society at the University of Tromsø (Studentsamfunnet Driv).

— This means that we will organize some of our events in the new Driv. One of these events is the Arctic Clubnight and it is our target to organize the next edition in Driv in April 2014. The first Arctic Clubnight was in Driv in April this year. It was a great success and a very big step for more techno-culture in northern Norway. It is a bridge between different cultures, like media, music, dance and technology, de Jong tells us.

Breaking the boundaries between art and science

Arctic movement also researches new conceptual models and new means of interaction. The ability to translate all media into a digital realm breaks the boundaries that previously separated various disciplines, like art and science, that are generally considered totally separate disciplines.

— We believe that art can significantly contribute to the enhancement of learning in many disciplines, including the sciences. Art can be used to enrich the subject of science and science can be used to motivate study in art. This can stimulate new ways to regard the relationship between art and science in classrooms.

The lack of support and the unique projects

Arctic movement did not get any support from either Innovasjon Norge, Introfondet or Norsk Kulturråd. Because of this, some of their events were organized outside Norway, like 'Playing With Old Toys' in The Hague and they started with the organization of 'Majones' ('Mayonnaise') in Frankfurt.

The lack of support will slow AM a little down but it will ne-

ver shut down the development of their projects and activities. AM initiates plenty of extraordinary projects like Gallehus (a movie based on history versus media technology), Playing with old toys (New Wave and visual technology), ICE (International Cultural Exchange), Arctic Festival (festival for innovation in the field of media, music, art and theater), Arctic Clubnight (bridge between different cultures, like media, music, theater, dance and technology), Unseen Worlds (artistic presentation created as part of a research and microscopic observation of the structural patterns and formation of different elements and how they react and interact) and the latest project: Majones - fordi det vil aldri være mer fetere (drum and bass versus visual technology).

Even if the town Tromsø has a lot of students, the possibilities are, according to de Jong, very limited and it is sometimes difficult to organize their events. De Jong says that it is also absurd that some of the local deejays here do their thing almost every month and other local deejays that have a lot of success abroad you will never see in Tromsø. As one of these local deejays he mentions E&G:

— They are in the top-ranking of Beatport, a well-known online

music store specializing in electronic music and culture. E&G becomes very popular abroad and we gave them the opportunity to play at the Arctic Clubnight and it was a great success. They are one of the most promising deejays and producers of Norway. Beside E&G there are a lot of other interesting projects going on here in Tromsø for example the bands Taigatrost, Kohib, Landoff and the deejays Zander and Robin.

Gives deejays a stage to perform

De Jong and his team do their best to give these local initiatives a stage to perform locally but also internationally with the ICE-project.

— ICE (International Cultural Exchange) will be one of our main projects in 2014. We already started with a plan and in December there will be a second meeting with Langveiligheit and two other cultural organizations in The Hague (The Netherlands). We will first try to start with the exchange of artists between Tromsø and The Hague. We have enough good possibilities in The Hague but we also need some venues in Tromsø. We are afraid that the limited possibilities here in Tromsø will block this development and that we must move ICE to other cities like

Oslo or Bergen.

Looking for new members for the AM team

Because the Arctic movement is a growing organization it requires more volunteers. AM is organized in four groups: organizing events, assisting at events, promotional work and research. De Jong appeals to everybody who is interested to fill in the form on their website. They will invite you for an introductory meeting where they will discuss the different options:

— Becoming a volunteer of Arctic Movement gives you the opportunity to explore what it is like to get involved in something positive, creative and innovative.

FACTS

WEBSITE: ARCTICMOVEMENT.COM

FACEBOOK.COM/ARCTICMOVEMENT

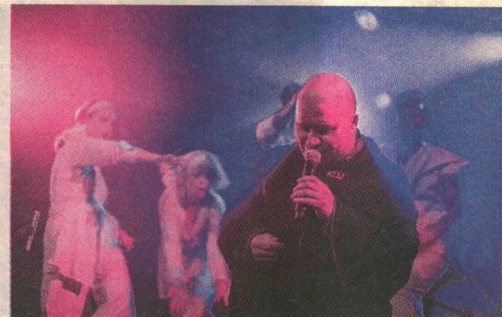
MAIL@ARCTICMOVEMENT.COM

Sami artists against mining

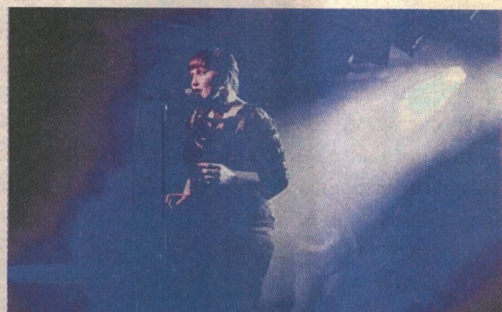
ALL PHOTOS: KASIA MIKOLAJEWSKA



SARA MARIELLE GAUP BEASKA ACCOMPANIED BY HER SISTER AND GEORG BULJO



ABOVE: KARL EDVARD URHEIM



BELOW: MARA & THE INNER STRANGENESS

A veritable smorgasbord of culture at the Kulturhuset to fight against mining in Kallak (Gállok)

TIINA-MAARIA LAIHI
KULTUR@UTROPIA.NO

WHAT: GRENSELØS SOLIDARITET:
MUSIKK FOR MILJØ OG URFOLKSRET-
TIGHETER
WHEN: 29.11.2013.
WHERE: KULTURHUSET

What can bring Sami students, environmentalists and Tromsø music scene together better than fighting for the environment against oppressive government policies? Not much, at least if you look at the artist selection at the 'Grenseløs Solidaritet' concert that was organized to support the environmental and indigenous rights in Kallak, Sweden, where the Swedish government has increasingly supported mining against the explicit wishes of the local Sami population.

The concert which is in continuation of several demonstrations held wit-

hin the Nordic countries in the past months boasted of some of the most famous Sami artists including Niko Valkeapää and Sara Marielle Gaup Beaska. It was organized by Gálloga skihpárat Romssa (Gálloks friends in Tromsø) and Sámi Studentaid Searvi Romssa (Sami students' union in Tromsø).

"Something of Everything"

The concert started with a somber performance by the Tromsø-based choir, Ultima Thule. This was interspersed with speeches by the presenters in a mix of Sami, English and Norwegian narrating the background of the Kallak case for those in the audience that were not familiar with it. Ultima Thule was followed by Sara Marielle Gaup Beaska, better known from her band Adjágas, but here accompanied by her sister and

Georg Buljo. Her performance included poetry, traditional yoik as well as more modern Sami music, and the first song of her act was exceptionally gripping and definitely one of the concert's highlights.

After Gaup, we heard more poetry, as well as the Sami artist Kalle with the dance group Arctos. Arctos made a decent effort trying to engage the audience that had so far been unmoved but mostly concentrated on catching up with old friends in the audience. As the evening went on, one of Tromsø's rising star band, Mara and the Inner Strangeness took the stage and surprised the audience with its refreshing mix of indie and experimental music with a dark and angry twist. It was not all gloom and doom however, as the band ended with a rhythmic melody reminiscent of latino music.

Reinforcements from Finland

The concert ended with Áilu Valle and Niko Valkeapää, both originally from Finland though Valkeapää has lived in Norway for years now. Valle, a North Sami rap artist from Utsjoki, published his first album *Dušši dušše duššat* (Pointless to just perish) last year and has since performed around the Nordic countries. Like the other artists at the concert who performed before him, he also spoke against the mining company's activity in Kallak and continued the theme with his strongly positioned rhymes about a globalized world and the fate of indigenous people.

The concert reached its climax with Niko Valkeapää, one of the most popular Sami artists in Norway and beyond, with his mix of old and new music as well as his influence. The

highlight of his act was the "yoik battle" with Georg Buljo, who also accompanied Valkeapää with his guitar and drum, though there were some more interesting performances from his record last year; *Gusto*. Although Valkeapää succeeded in momentarily drawing the attention of the audience to the stage, their participation during the concert was for most times lukewarm. The concert was an enjoyable get-together, a mix of interesting people and music, but it didn't quite achieve its aim of bringing together people who share the same goals and passion for environmental and indigenous rights. What was surprising and especially nice was that the audience was made up of people from all age groups and the concert was clearly designed so that there was something for everyone - a fact that made it all the harder to keep the audience together.

Halvdan Sivertsen og mangfold av talenter

ANTONINA CHOMICZ
KULTUR@UTROPIA.NO

Halvdan Sivertsen har nettopp kommet tilbake til sin hjemby, Tromsø, og beviste fort at det var verdt å vente på ham. Denne gangen tok han med seg Nordnorsk Symfoniorkester og minnet i storlagen stil alle på at han er uerstattelig og en av de beste låtskriverne og visesangerne Norge noensinne har hatt. Hovedscenen i Kulturhuset ble

fort fylt opp, og Halvdan presenterte sine mest kjente sanger med et utrolig godt akkompagnement. Han startet kvelden med 'Nordaførr vårviser' fra en av hans første plater, og fortsatte med 'Sommerfuggel i vinterland', 'Bli med meg dit', og en kjærlighetsfull sang om oppvekst: 'Som en engel'. Publikum fikk også bli kjent med noen av hans mindre kjente talenter - hans dansetrinn, rap og improvisasjonsevner, alt sammen med masse humor. Mellom sangene delte ar-

tisten underholdende historier fra privatlivet, som gjorde at man følte at arrangementet ikke bare var en konsert, men også en stand-upforestilling, og sikret med dette alle i Kulturhuset én og en halv times uforglemmelig stund og en av de beste måtene å tilbringe en torsdagskveld på. Samspeillet med Nordnorsk Symfoniorkester tilla en ekstra magi til en allerede sjarmerende stemning skapt av Halvdan Sivertsen. Smart, romantisk lyrikk i kombinasjon

med gitar, orkester og artistens varme stemme gav oss rom for ettertanke, og sammen utgjorde alt en perfekt konsert. Vi kunne nyte både den levende legenden som blandet rock med sunget poesi og skjønnhet av symfoniske lyder. Gårsdagens konsert var også en anledning for selve artisten å feire 40 år med kunstnerisk arbeid. Etter 40 år fortsetter han å være i sin beste form og får oss alle til å glede oss til neste opptreden.



FOTO: SUNNIVA JOHANSEN

Barentsjazz, østerrisk swing og a cappella-pop

FRANCESCO POGLIANO
KULTUR@UTROPIA.NO

Natt til søndag 24. November var en av de sjeldne hos Skarven. Viseklubben Spelt og Barentsjazz samarbeidet for en dobbel konsert som viste seg til å være mye mer enn det. Tre Strengte Menn spilte som gjester under det årlige arrangementet «Unge Talenter», der Viseklubben fremhever de mest lovende musikerne i Tromsø og omegn. Dette skulle i utgangspunktet lede til en åpen scene, og så til Diknu Schneeberger Trio, en swingtrio på strenger fra Østerrike som siste akt i Barentsjazz.

Tre Strengte Menn

Tre Strengte Menn er et band laget av tre unge musikere: Joakim Kristiansen på kontrabass, Mathias Dons og Viktor Bomstad på gitar. Trioen fra Kongsbakken



TOBIAS HUG

VGS spiller en veldig rask, teknisk og varm jazz der de to gitarene veksler mellom solo og akkompagnement i flere instrumentale låter. Bandet begynner med en morsom Super Mario-tone arrangert i jazz-stil. At de også liker filmmusikk er ikke noen hemmelighet, sett hvor mange ganger James Bond-motivet dukker opp helt tilfeldig midt i en sang, og andre hyllester til Grieg og Sting ble også spilt. Teknikken til de tre guttene er perfekt, og det kan man høre av de soloene som karakteriserer deres spillemåte: kjemperaske jazzsolos er relativt enkle akkompagnementer er noe de definitivt kan gjøre. Av og til hørtes ikke disse ut som de hørte hjemme med de mer avslappede låtene, men ellers var deres fremføring suveren.

Åpen scene

Først ut på åpen scene var Anja fra Vesterålen, som fremfører en visesjanger mye i takt med Spelts tradisjon. Til tross for noen feil i gitarspillingen, er jenta veldig flink til å synge. Stemmen hennes når lett og presist de høye notene uten å miste kraft, sånn at hun klarer å være søt og sterk på samme tid. Tonje er neste Tromsø-jente som inntar scenen, og underholder med en pen countrysang og cover av blant annet Katy Perry.

Tobias Hug

Tobias Hug var en uforutsett overraskelse hos viseklubben, og



ALL FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

TRE STRENGTE MENN

inntok det rommet som vanligvis står til allsang i Spelts klassiske søndagskveldsstruktur. Det som Tobias synger er noe vanskelig å definere, siden han skaper lyden til forskjellige instrumenter ved bare å bruke sin stemme. For å vise dette begynner han med en poplåt der han først innleder en bass-groove med sin mørke stemme, for så å innta med sang, tromme og trompet. Men siden det skulle være allsang, hvorfor ikke finne på noe alternativ? Tobias begynte ved å innlede et til bassmotiv og oppfordret halvparten av publikum å synge det, for da å gi et annet motiv for den andre delen til å gjenta. Resultatet gav et meget sterkt

inntrykk, og alle ble fornøyde. Som sluttnummer valgte Tobias å «spille» Amazing Grace for den store gleden av publikumet som var mest vant til allsangklassikere.

Diknu Schneeberger Trio

Klokka var ti da Diknu Schneeberger Trio inntok scenen for den siste konserten i Barentsjazz-festivalen. Trioen består av to gitarer og kontrabass, og spiller swing. Deres jazz er varm, rask og teknisk. Diknu, sologitarist og trioens leder, er en 23 år gammel østerriksk gutt og er en av de beste gitaristene jeg har hørt i hele mitt liv. Hastigheten hans i gitarspilling er noe menneskelig

ufattelig, og alle soloene passet kjempes fint med resten av sangene. Innpå slutten snek Tobias Hug seg inn for en vokal trommespilling i både trommesoloer og vanlig akkompagnement. Etter konsertslutt skjedde noe som man er ikke vant å se på de store konsertene: De unge talentene som åpnet konserten begynte å prate og spørre de mer erfarne østerrikske musikerne om musikkens hemmeligheter. Med dette ble alt enda mer intimt og koselig, da folk snakket om musikken og opplevelser i Skarvens stue, med myk gitarspilling i bakgrunnen mens snøen falt utafør vinduet og preget natta av en fin julestemning.

Klassisk vs Blackjazz

JØRGEN MUNKEBY (FOTO: EIRIK BJOLAND)



CHRISTIAN NILSEN
KULTUR@UTROPIA.NO

Fem års ventetid var over da han framførte et bestillingsverk på Verdensteateret for Barentsjazz. Ideen ble unnfanget i 2008 og premieren var i utgangspunktet satt til 2009, men på grunn av suksessen til Shining har det blitt utsatt.

Før Munkeby inntok scenen fikk publikum et innblikk i den polske modernismen, henholdsvis fra Musique Funébre (1958) av Mitold Lutoslawski og Sinfionetta Per Archi (1992)

av Krzysztof Penderecki, fremført av Tromsø kammerorkester, hvor Munkeby nettopp har hentet inspirasjon fra.

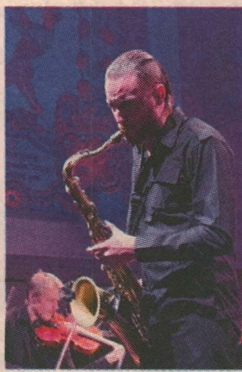
Det var vanskelig å vurdere konserten på Verdensteateret fordi Munkebys bestillingsverk var veldig kort. Konserten varte rundt 20 minutter fra han entret scenen til han takket for seg. For å si det mildt var det ikke verdt 5 års ventetid.

Bestillingsverket bærer veldig preg av nedprioritering og hastverk fra Munkebys side, selv om kamme-

rorkesteret og Munkeby imponerte med sine ferdigheter og instrumentalistiske presisjon. Munkeby tyner maksimalt ut av tenorsaksofonen sin, og han drar frem wind-syntesizeren for å skape en ny dimensjon i verket sitt.

Verket vekslet fra kaos, nesten Shining-kaotisk, til rolig og vakkert. Under hele konserten var det veldig stemningsfullt blant tilskuerne, og publikum ble revet med av den instrumentale fremføringen. Helhetsinntrykket av konserten derimot, svarte ikke helt opp til forventningene.

ALLE FOTO: EIRIK BJOLAND



Sveitsisk jod-

lejazz!

CHRISTIAN NILSEN
KULTUR@UTROPIA.NO

HVA: ERIKA STUCKY
HVOR: VERDENSTEATRET
NAR: 21.11.2013

Laurie Anderson, Frank Zappa og Pippi Langstrømpe, men hvor i huleste ble jodlingen av? Det er det jeg lurer på etter å ha sett Erika Stucky på Verdensteateret 21. november. Hun er en av vår tids mest nyskapende jazzvokalist. Stuckys konserter er en miks av underholdning, avantgardejazz og popmusikk.

Erika Stucky henter inspirasjonen sin fra musikken de hører på i drosjeturer, i heis, og andre steder det spilles svært tilgjengelig musikk og toner. Derfor ble reper-



ERIKA STUCKY
(FOTO: EIRIK BJOLAND)

toaret til Erika og sidemannen på ukulele, Knut Jensen, et ganske utrolig spenn.

I tillegg vartet hun opp med egenprodusert film som de satte musikk til, og da de åpnet for spørsmål fra salen var fotografen min den mest aktive i salen. Erika viste et stort spenn i sin stemmebruk. Hes som Macy Gray i det ene øyeblikket og ren som Sissel Kyrkjebø i det neste.

The Metal Page

The (Un)-Apologetic Issue



IT'S EVEN OKAY TO LISTEN TO THESE GUYS. GO FIGURE...

It's okay to listen to un-manly Metal. It's even okay to listen to un-manly un-Metal

LYONEL PERABO
KULTUR@UTROPIA.NO

ALL PHOTOS: PRESS

I listen to gay Metal. By that, I don't mean that such a genre as gay Metal exists or that I specifically listen to Metal composed and performed by gay musicians (even though I like Judas Priest quite a lot). No, what I mean is that I listen to "unmanly" Metal - Metal that is seen by many as lacking something from what the real, hetero-normative, vagina-seeking Metal has.

You've probably noticed if you are a Metalhead yourself or if you hang out with such people a lot that, once in a while, the Metalhead, upon hearing a certain song or watching a certain video, will almost unexpectedly close his eyes, make an ugly disgusted grin and, as if speaking with the voice of a monotheistic deity, declare said song/video (and consequently band) to be "gay". No explanation is usually given, and from this point on you can be sure the Metalhead will spend the remaining days of his life harboring intense feelings of hatred for the effeminate orchestra that violated his sacrosanct (and manly) earlobes.

But what is that word? What does this rampant accusation of homosexuality have to do

with a band whose overall sexual orientation cannot easily be guessed? Is this an anathema, random slander, or blatant homophobia? What should one think when a musical entity somewhere in the dark depths of a tumblr account, is branded "gay" by an overweight post-teen? Does this phenomenon deserve any attention, does it carry some message? Does it teach us something about Metal and the people who evolve in its midst?

I guess so, otherwise I wouldn't have started writing about it.

Besides the blatant homophobic value of branding something deemed inferior as being "gay", such a practice serves one and only one purpose: undermining a band or their music by painting them as unmanly, effeminate and/or queer. Ninety-nine percent of people using this term are far from even caring about the sexual nature of their attacks, they simply have identified some music as "lacking balls" and therefore being fundamentally un-Metal.

In the collective mind of the Metalhead, their most beloved

music/sub-culture is still at the point where Metal was made from dirty power-chords, strung by awkward hairy men lacking the social skills to obtain sexual gratification through any other means. Over time, this association of manliness with heaviness grew to the point where anything resembling minor-chord progression or clean, non-shouted/screamed/growled vocals was tagged with the unmanly tag of "gay".

It is indeed very rarely stated what "gay" even refers to. In fact, depending on the Metalhead uttering it, it could refer to anything from the type of scale used in a solo to the drummer's haircut, choice of drumsticks, or T-shirt. Basically, anything that doesn't fit in the Metalhead's mental Metal universe can be used to discredit a band and henceforth call it "gay". Were these choruses autotuned? Gay! Did this guitarist just play a pop riff? Gay! Was this sound coming from a keyboard? Gay! Is this band fronted by a chick? Gay!

And so on and so on...

In some cases, keeping up with what's acceptable or not

turns into a quasi-religious behavior. How many times has a young (and sometimes not so young) Metalhead been shivering in fear that he might actually like these catchy choruses, electronic noises, or the soothing voice of a female vocalist? And how many times did a Metalhead utterly refuse to even consider giving a band a chance because they were labeled "Core" over more glorious epithets such as "Brutal", "Old-School" or even "Underground"? How many times has a Metalhead kept to his comfort zone, downloading a new teraocet of the same old Technical-Brutal Death Metal that he has been flushing his head with for the past half-dozen years?

What is so fundamentally wrong with liking a band wholeheartedly, despite the sociological implications that it might have? Is it okay to like punk or will my Metalhead buddies think less of me? Should I try listening to these old Korn and Limp Bizkit CDs again, or would that just be silly? Can I question my likings or will I end up changed, or even belittled?

These questions are all legit. It is not easy questioning one-

self, especially when it comes to one's self-ascribed sub-culture. The only thing that matters though is that, at least in the world of art, there's no way to be wrong. If a work of art has struck a chord with you, it has and that's all there is to it. No one will suffer from you enjoying something that's unpopular and scorned. Not even you.

So yes, it's okay to listen to "gay" Metal. It's okay to listen to silly things and enjoy catchy pop tunes. Melody isn't evil. No-one has ever died from some extra-sugary pop. You don't even need to bring up Kraftwerk and Tangerine Dream to say that Electronica is nice. Even sweat-pants are okay - look, even George Corpsegrinder wears them - so just treat yourself, leave your old habits behind, even for just a moment and grab an album of At the Drive In, The Eagles or The Smiths. "The Queen is Dead" is worth the same as "Reign in Blood". Not more, but certainly not less.

STYGG-VAKKER MUSIKK

ERIK BARBUTI
KULTUR@UTROPIA.NO



ARTIST: HANNE KOLSTØ
ALBUM: STILLNESS AND PANIC
PLATESELSKAP: JANSEN PLATEPRO-
DUKSJON
KARAKTER: 5/6

Det ser ut som musikklandskapet er kommet inn i indiens gullalder, og mer indie enn Hanne Kolstø kan det nesten ikke bli. Stillness and Panic er det tredje albumet hennes, og det byr på et friskt pust til norsk pop. De tidligere albumene, Riot Break og Flashback ble godt mottatt, og det ser ut som artisten har fortsatt i riktig retning. Selv om indie og pop er sjangre jeg ikke hører mye på, klarer jeg uten problemer å høre igjennom platen.

Singelen One Plus One Makes One Out Of Two er en av de mer storslagne låtene, hvor stemmen passer perfekt inn og bidrar like mye – om ikke mer – til låten enn elektronikaen. Sangene Our Time Is Up og Don't Remember I Forgot You har en lettere tone i forhold til resten av albumet og vil sann-

synligvis være lettere for folk flest å fordøye. Mine favoritter blir derimot Vertical Slip og The Clinch. Her er det mer bass og stemmen hennes står mer alene.

Hanne Kolstø har klart å sette sammen en variasjonsfull plate som likevel føles helhetlig, og som igjen beviser at hun er noe av det mest relevante som finnes i norsk pop.

BILLIG "ROCK FOR THE MASSES"



BAND: THE NORTHERN LIES
ALBUM: MIDNIGHT MEDICINE
PLATESELSKAP: LUNHEIM
GRAMMOFON / BIG DIPPER
DISTRIBUSJON
KARAKTER: 2/6

FRANCESCO POGLIANO
KULTUR@UTROPIA.NO

Vers, refreng, vers, refreng, bridge (solo), refreng (outro). Shuffle-rytme, countrypop, tre/fire minutter per sang, og der fikk du "Midnight Medicine" av The Northern Lies.

Da jeg begynner å høre på tittellåten tenker jeg at det er en ganske radiovennlig countrypop-ballade. Hodet begynner å svinge til venstre og høyre i takt med shuffle-rytmen, og foten følger med. Melodien høres kjent ut, men jeg velger ikke å bry meg og tenker i stedet at det var et godt valg å velge den som innledningslåt.

Den andre låten er en ganske radiovennlig countrypop-ballade. Hodet fortsetter å svinge, foten følger fortsatt med. Melodien høres kjent ut. Jeg begynner å frykte at hele albumet fortsetter på samme måten.

gene følger samme strukturen. Albumet er toppen av musikkens middelmådighet, der man bruker en oppskrift og får en akseptabel låt, og dette har musikerne brukt hensynsløst. De sjelløse sangene gjentar seg én etter den andre i hodetelefonene mine, og får meg til å tenke at dette representerer alt jeg mener er galt med hvilken som helst kunstform. Albumet forsøker verken å gå noen ukjente stier eller å formidle noen andre følelser enn overfladisk melankoli og grunn kjærlighet. Det er billig underholdning som selger godt, men det er ikke en smule sjel å finne.

Musikken er allikevel godt laget. Teknisk sett er musikerne flinke, men dessverre er sangene laget på samlebandet etter en overbrukt mal. Det er nok en garantert suksess live eller på fest – bare sørg for å veksle litt med noen andre artister, ellers blir det kjedelig.

Og ja, det gjør det. Alle san-

24. TROMSØ
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
JANUARY 13-19 2014

January 13-19 2014

24. Tromsø International Film Festival

*frozen land
moving pictures*



TROMS fylkeskommune
ROMSSA fylkesutøving



Tromsø kommune



telenor



Studentsamskipnaden i Tromsø

INNOVASJON
NORGE

Tromsø International Film Festival 2014

Winter rolls out the white carpet for T



FESTIVAL'S DIRECTOR, MARTHA OTTE. PHOTO: OLGA SHAVRINA

This January, let the Tromsø International Film Festival enlarge your cinematic horizons! Martha Otte, the festival director, will explain you why you shouldn't miss it.

LILA GLEIZES
KULTUR@UTROPIA.NO

This year is the 24th edition of Tromsø International Film Festival. This is a big event, and people who are new in Tromsø may be surprised to see how much activity there will be in the center of the town: people are busy going from cinema to cinema. Indeed, in addition to Verdensteatret and Fokus, films will also be screened at the Kulturhuset and Hålogaland Teater. There will be outdoor screenings as well on the main square. Get ready for movies all week long from nine in the morning.

Films selected come from all other the world. This is an alternative to Hollywood cinema, and a way that people can discover new movies that they wouldn't have found on their own. There is also an original program focused on films from the

North, including shorts and documentaries from the Northern area that may be especially interesting for people that are new in Tromsø. Another good reason to go to TIFF is to share this experience. Indeed, Martha thinks that it is important that people see films together in cinemas, as they were made to be seen: with other people, from the beginning to the end without break, and with the possibility to discuss it afterwards.

To prepare TIFF, Martha and one of her colleagues go to film festivals all year round. Some are really famous (Rotterdam, Berlin, Toronto, Cannes...), others are smaller or stranger. For example, this year Martha has been to a very special festival in Kurdistan. It resulted in a program with Kurdish

movies this year. Of course, going to festivals—even as far as in South Korea—does not mean that they see every film, so people also send them suggestions.

This year's opening film is a Swedish movie called "Nobody Owns Me." Martha also encourages us to see the program about street culture that starts with basketball and leads us to hip-hop, DJs or even urban shoe culture! And, of course, the program about Kurds' situation: with 30 million people, they are the largest ethnic group without a country nowadays. Martha explains that they have a short history of movies, beginning from the 80s, but very good directors and stories. This program counts 10 movies. There is a lot of humor, even in very tragic stories, that gi-

Let's make a decent use of our campus

Interview with Katja Abramova, festival volunteer



VOLUNTEER COORDINATOR, KATJA ABRAMOVA. PHOTO: OLGA SHAVRINA

ANDREJ SAGAIDAK
KULTUR@UTROPIA.NO

Tromsø International Film Festival's (TIFF) 24th edition will be held next year during January 13-19. The occasion is an important meeting place for the film industry in Norway and northern Scandinavia, implementing a series of seminars and events for different parts of the field.

Being the largest festival in Norway, and—apart from enjoying the event as a visitor (individual pricing starts from 90 NOK)—there is a possibility to apply as a volunteer to help organize the festival's events. Katja Abramova, the volunteer coordinator, was interviewed regarding the procedure of participating in the festival's volunteering tasks. "Previous experience is welcomed," states Katja, however it is not essential, and volunteers work a total of 15-20 hours during the festival's period. The tasks vary from being a ticket attendant, driver (to pick visitors from the airport or hotels) and in-

fo-attendants (helping people by easing the registration procedure for entering the festival). With approximately 300 volunteers each year, TIFF's main purpose is to screen every festival's movie from over 30 countries for local, national and international audiences.

This time the festival will also be screening at the Universitetet i Tromsø's campus cinema in collaboration with UiT, Studentsamskipnaden and TIFF.

The festival's purposes

The importance of such events includes the meeting of Norwegian and international film industries, promoting human resource development, and generating interest in the city of Tromsø for being the site of this annual highlight of cinematography. Six awards are provided during the Tromsø International Film Festival: the main prize, Aurora, is given to the

Norwegian film distributor that insures the import of the film; the Tromsø Palm Award goes to the best film in the Films from the North category; the Norwegian Peace Film Award in collaboration with UiT's Center for Peace Studies for the film that focuses on peace and war; the FIPRESCI; and lastly the Don Quixote Award.

Privileges of volunteering

Anyone with a slight cinematographic passion can candidly enjoy working for such an event; nevertheless, Katja also pointed out that volunteers, although unpaid, get to enjoy a generous amount of privileges and rewards for participating in the festival's occupational sphere. Apart from some free food and drinks, treats comprise complimentary tickets containing regular seats, but also access to exclusive screenings of movies that are available only for volunteer employees. In this next

Embrace in movement

We were teleported to Argentina and learned about Tango on Tuesday the 19th of November.



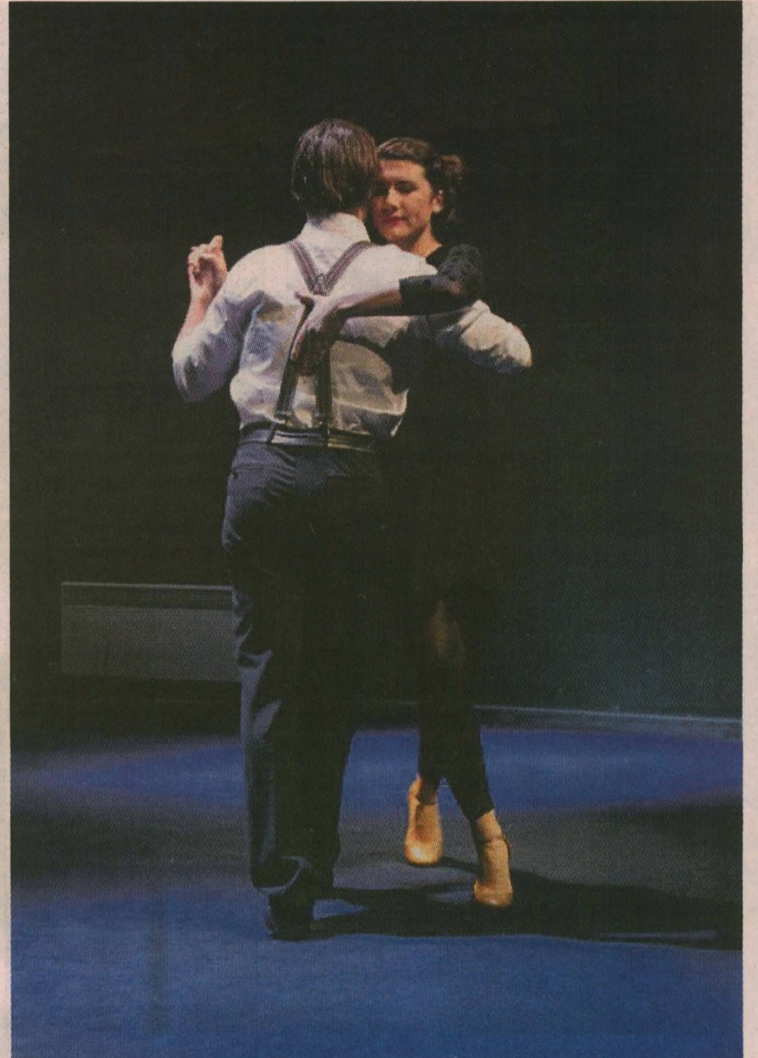
DANSERE FRA TANGO POLAR HADDE MILONGA I VT-KAFE. PÅ BILDET MATS SAKSHAUG OG SILVIA LUTTER. PHOTO: TINA DERAKHSHAN

SARAH GALANTINI
KULTUR@UTROPIA.NO

The event, organized by the Club Tango Polar, took place at Verdensteatret: the theater changed its normal evening atmosphere into something magical. A place surrounded with Tango feelings, blending drama, passion, sexuality, elegance and sadness. The program included an introduction to the Argentinean Tango phenomenon, a movie (Tango Libre), an introductory course and milonga (Ed. Note: milonga is a place or an event where tango is danced) with a special dance floor at VT-bar.

ny with your partner.

According to Jonathan, one of the most important movements in tango is the pause. It is the main feature and what makes the dance elegant and free. He also explained carefully that the pause is not only relevant to tango, but also to our daily lives. As with the Tango, we should make more pauses because it is equally important from time to time to remember to stop, relax and think about the next steps, on the way to making our everyday dance better.



FANTASTIC DANCERS: ANNA LUKASZEK AND JONATHAN BAUM PERFORMED AND LEAD A CLASS IN VERDENSTEATRET CINEMATEK, FOTO: TINA DERAKHSHAN



FROM THE MOVIE TANGO LIBRE, PHOTO: PRESS



TANGO DANCERS FROM TANGO POLAR: INGVLID NEDBERG OG MARCO CAMPORALE. KRÅKESLOTTET, SENJA. PHOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

F 2014

ves a very interesting perspective on the world that isn't just black. It is political and humanistic.

Some movies will also receive prizes, even if there isn't a lot of money to give away. The most important is the Audience Award. TIFF is Norway's largest festival, and sells about 65,000 tickets. Of course, people come to see several movies, but this still represents around 10,000 people. So even if there is no money with the Audience Award, there is a lot of prestige. There is also the Aurora Prize, which is the main award granted by the jury, and the Tromsø Palm for films from the North. The later enables Northern directors to win some money. Additionally, there will also be a couple of external juries.

But TIFF isn't only about screenings. There will also be a lot of seminars and discussions, and Tromsø's students should keep an eye on it. The objective is to enable people to learn more about films and discuss. And there were also be screenings at the university, especially for students.

cinema!

ordinator.

24th edition, TIFF will give special discount to students that wish to attend the festival as regular audience, which are already for sale at Aurora Kino, or at the UiT's campus coffee shop a week before the festival.

TIFF

THE FESTIVAL HAS HAD AN INCREDIBLE GROWTH SINCE IT FIRST COMMENCED IN 1991. THE TOTAL OF ADMISSIONS IN 1991 WAS 5200 - IN 2013 IT WAS 52999.

THIS MAKES TIFF NORWAY'S BIGGEST FILM FESTIVAL.

"Tango is a sad thought you can dance to." (Enrique Santos Discèpolo)

The movie was quite heartwarming: a witty French language film set in a prison about the relationship of the tango dance to the characters. It showed that to dance the tango a person must have passion and freedom of movement. One can gain freedom from the tango: freedom from the monotony of prison, sexual freedom and even physical escape.

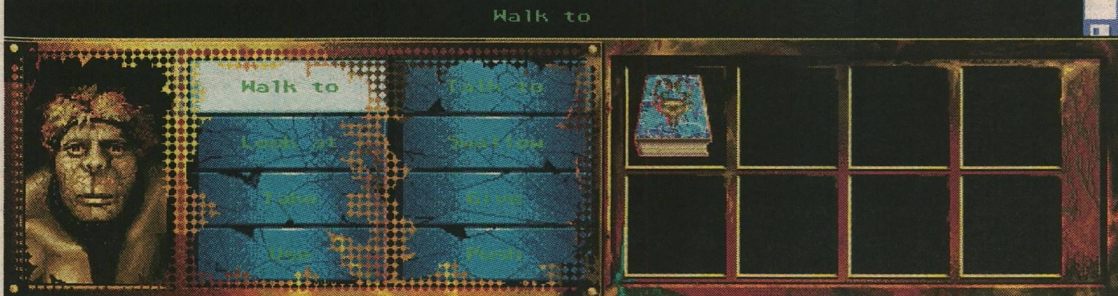
The most striking scene of the film is one where two men dance together to mentally escape their environment: the men were prisoners, dirty, in a sad place without music, without any beauty around. That's when we saw the strength of the tango, the dance that the two men performed in the scene was something incredibly sexy and elegant, despite their negative environment.

Learning Tango

About seven couples joined the introductory course after the film with Jonathan Baum and Anna Lukaszek, who kindly introduced to the participants the new world of tango. He demonstrated the basics, some moves and how to maintain balance and the harmo-

Game review

I Have No Mouth and I Must Scream

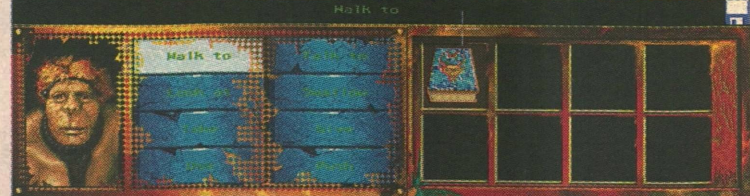
A.R. TESCHNER
KULTUR@UTROPIA.NO

I Have No Mouth and I Must Scream (I'll call it IHNMAIMS to soothe my fingers) is an adventure by the short-lived Cyberdreams, a game company that tried to explore new territory by employing accomplished artists. Cyberdreams' Dark Seed adventures sported the work of H. R. Giger, and IHNMAIMS not only was based on Harlan Ellison's short story of the same name, but had him as a creative partner and even (quite effective) voice actor. While Dark Seed and its sequel floundered despite its excellent graphics, the flawed but earnest IHNMAIMS has lessons to teach game creators still today.

Inside a world-spanning, hate-filled, self-aware computer named AM, whose powers are akin to a god's, live a few human survivors of the AM's wrath, trapped inside it, suffering its whims. You separately control all the characters from the story, learning more about them and helping each of them to break through AM's machinations while learning about their flaws and regrets. These weaknesses play into the game's hope mechanic, the kind of thing you might see in Bioware games but expertly done: it's a measure of triumph rather

than a simplistic, two-lane highway. You succumb to AM's traps, or figure out the best way to subvert each scenario, and the path you took yields a different result for each of the characters. All of this leads toward an endgame with several possible resolutions.

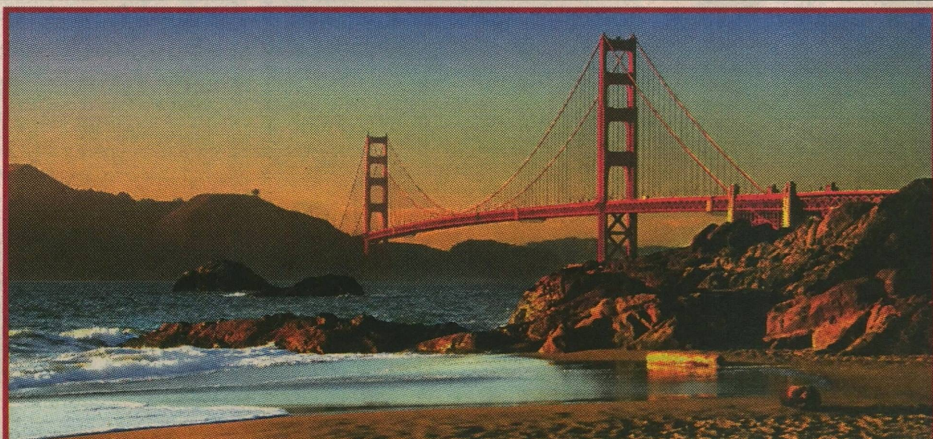
Each character's adventure has its own arc; personal journeys that draw upon magical realism as they do from science fiction, with imaginative settings and disturbing puzzles that could only spring from the mind of a mad god. The art is often wonderful, making up for some of the deficiencies in some of the voice acting and janky character sprites. There are some confusing glitches, obscure solutions, and some jarring oversights when interacting with objects, but forgive these and you'll see a game that's trying to meet you half way, bridging the gap between literature and game better than most. While based on Ellison's story, Cyberdreams' IHNMAIMS is one of those rare works based on an existing creation that enhances its source without requiring that you read it, and illustrates the importance of a talented writer in expanding the potential of narrative games.



Which of you five would like to play my little game?



annonse

Vinn reise til
San Franciscofor to personer inklusiv
leiebil i to uker

Alt du trenger å gjøre for å bli med i trekningen av drømmereisen til en verdi av 25.000 kroner, er å svare på vår spørreundersøkelse om brannvern for studenter. Fire studenter får iPad som trøstepremie.

Skann QR-koden eller besøk nettsiden www.brannvernforeningen.no/student for å delta.



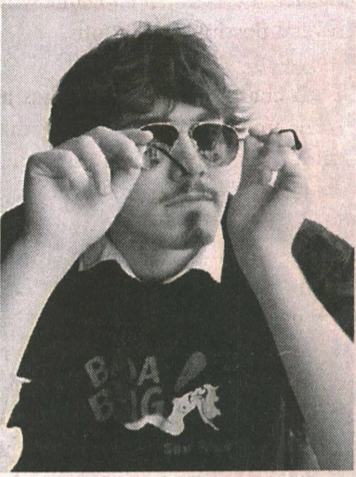
 Norsk
brannvernforening

www.brannvernforeningen.no/student

FILM SCOOP

Blue Is The Warmest Color: The Life of Adèle

ALEXEI SMIRNOV
KULTUR@UTROPIA.NO



Selv om Adèle (Adèle Exarchopoulos) er sikker på hva hun vil bli når hun er ute av videregående, er hun fortsatt i tvil om hva som definerer henne som person og hvem hun identifiserer seg med. Det er ikke før hun møter en eldre jente ved navnet Emma (Lèa Seydoux) at hun forstår hva livet hennes har manglet i lang tid. Et forhold formes som påvirker alle aspekter av hennes tilværelse, men dessverre ikke alltid på en positiv måte. Det er derimot ingenting som skremmer henne mer enn å miste sitt «livs kjærlighet». To ord som knyttes av et sterkere bånd enn Adèle forventer.

Manuset er ikke nødvendigvis det ultimate salgspunktet her. Ikke premisset eller regissørens veiledning heller, men Adèles karakter. Hennes fargerike og på samme tid utrolig beskjedne utstråling er grundig gjennomført, på en måte som får en til å føle at man kjenner hver eneste side av henne. Det sies at bøker er det eneste mediet som klarer å beskrive et helhetlig menneske fra deres ytre utstråling til deres indre tankegang og motivasjoner. Jeg er uenig i den påstanden og denne filmen er et godt eksempel på hvorfor. Adèle er denne filmens endelige midtpunkt og det er vanskelig å finne en scene som ikke inderlig fokuserer på fjeset til den unge skuespillerinnen. Selv om de lange intime nærbildene filmen leker seg med kan virke som mangel på variasjon, er det faktisk kun de simpleste teknikkene som trengs for å få filmen til å føles kortere enn den tre timer lange virkeligheten. Den trekker paralleller og

planter frø gjennom hele første akt for så å høste de inn som følelsesmessige avlinger senere.

Som undertittelen tilsier er dette en fremstilling av Adèles liv fra en usikker skolejente til noen med erfaring, noen som har elsket og blitt knust følelsesmessig. Men selv om hun utvikler seg i løpet av den tiden man tilbringer med henne, virker hun fortsatt håpløs til tider, som et barn i dire straits. Adèle Exarchopoulos er ikke alltid en fantastisk skuespiller, bare mesteparten av tiden. Hun kan fremstå overdrevet og man ønsker over alt på jord at jenta skaffer seg et lommeørkle eller noe å skylle nesa med i visse situasjoner. På samme tid er det definitivt lettere å fokusere på de røde følelsene hun slipper løs fremfor å klandre henne de gangene hun ikke er fremstilt som en engel. Talentet er til å ta og føle på.

Selv om motparten, Lèa Seydoux gjør en god jobb hun også, er overgangen fra den glade, reflekterende jenta vi først møter til en mindre sympatisk karakter, ganske brå. Likevel er hun en nødvendig bit av Adèles transformasjon. Som et resultat av deres kjemi, bærer vendepunktet før tredje akt med seg fem hjertereskjærende minutter mellom disse figurene som egentlig ikke forlot tankene mine før flere dager etter jeg hadde opplevd filmen. Adèle Exarchopoulos og Lèa Seydoux river ut manussidene, kaster de på havet og går

videre til å levere en av årets klart beste dramascener som momentant fikk hele kinosalen til å la være å puste mens alt pågikk.

Noen vil mene at det er umulig å ignorere de to største samtaleemnene rundt denne produksjonen. Den første at årets Palme d'Or, den fremste prisen ved filmfestivalen i Cannes, ikke bare gikk til regissøren som tradisjonen tilsier, men også til de to skuespillerinnene. Den andre er selvfølgelig det faktum at på opptil fem forskjellige punkt i filmen er man vitne til kontroversielle grafiske sexscener mellom paret i deres nyformede forhold. Den lengste på rundt ti minutter. Problemet med disse er det samme som problemet rundt filmens generelle lengde; Scener som bare er gjentakelser av ting vi allerede har sett.

Det samme gjelder de erotiske scenene, som langt ifra er bortkastede. For der en vanlig Hollywood-film hadde kuttet bort ved første tegn til seksuell utforskning og forblitt mystisk, velger Abdellatif Kechiche å gi deg de mest fortrolige sidene av dette forholdet - noe som former karakterene i tillegg til deres forhold til hverandre. På den andre siden kunne sjokket rundt de grafiske koreografiene gitt like mye inntrykk, om de ikke måtte bli dratt ut til det punktet hvor de blir kjedelige. Større grunn til bekymring er de utallige klippene av Adèle når hun sover eller befinner seg

alene i dusjen, som ikke fremmer noens perspektiv eller tankevekkende opplysninger.

Alt er selvfølgelig ikke bare solskinn og bensin. Skuespillerinnene måtte gå gjennom harde kår over de fem månedene som krevdes til å fange storverket på film. En årsak til dette er regissørens evne til å presse folk psykisk til det punktet hvor de mister taket på sine motivasjoner. Seydoux har allerede kommet med uttalelser i media om hvordan hun aldri igjen blir å jobbe med regissøren Abdellatif Kechiche. Gjør det filmen bedre at man vet hva navnene bak filmen måtte gå gjennom for å få den gjennomført? Nei, det legger et negativt lag rundt det hele. Likevel er det umulig å nekte for det som er tilstede i Blue is the Warmest Color, på tross av produksjonens baksider.

Avslutningsvis er kjærlighetshistorier sjeldent så detaljerte og ærlige. Spesielt hvis en tar i betraktning den simple plotlinjen som blir presentert i filmen. Dette er en «ekte» film, og som i det virkelige liv er det ikke alt som kan følges fra ende til annen. Flere momenter klør ingen kløe, visse forhold forsvinner uten for mye vekt lagt rundt dem, men det gjør ingenting, fordi alt føles som virkeligheten. Oscar-sesongen banker på, og Blue is the Warmest Color er forhåpentligvis en av filmene som åpner døren.

(FOTO: PRESSE)



FOTO: INGUN A. MAEHLUM/ TIFF

JULESTEMNING PÅ VERDENSTEATRET!

Desember er like rundt hjørnet og vi har tenkt å avslutte året med kvalitetssterke filmer, spennende arrangementer og ikke minst noen av de største juleklassikerne som finnes!

Hjelp, det er juleferie, Reisen til Julestjernen, Love Actually, It's a Wonderful Life, Alene hjemme, Rare Exports: A Christmas Tale og Die Hard. Vi inviterer i desember til et gjensyn med tidenes beste julefilmer. Vi har satt sammen et program med visninger av juleklassikere i alle sjangere for filmelskere i alle aldre. God jul fra oss til vårt kjære publikum!

Denne måneden gir vi også publikum mulighet til å se en av landets største klassikere, Flåklypa Grand Prix, på det store lerretet i en nyrestaurert og leker utgave. Verdens største og kuleste billøp på film har aldri sett tøffere ut! En annen av månedens filmer er Philomena, en humoristisk og rørende film som allerede nevnes som en het Oscar-kandidat i mars. Oscar-vinner Judi Dench spiller hovedrollen sammen med den allsidige Steve Coogan, som også har skrevet manus til filmen. En av årets suverent beste filmer som har høstet mange gode anmeldelser landet rundt.

Desember markerer også årets siste overføring fra The Met. 14. desember presenterer Verdensoperaen i Nord Falstaff av Verdi direkte overført fra New York. Å se opera på Verdensteatret er nesten som å sitte i salen på The Met. Overføringene starter i god tid så man får med seg summingen blant publikum, orkesteret som stemmer og hele den sitrende stemningen fra salen før forestillingen begynner.

Vår filmserie «Musikk på kino» avslutter året med en av semesterets suverent beste dokumentarer. 20 Feet From Stardom er en rykende fersk og uimotståelig film om sangerinnene alle har hørt, men ikke vet hvem er. Bruce Springsteen og Mick Jagger er blant flere av stjernene som deltar i filmen som allerede har vunnet flere priser på filmfestivaler verden rundt, blant annet i Seattle og San Francisco. En fantastisk godbit for både musikk- og filmelskere!

Tradisjon tro avslutter vi året med Berlinerfilharmoniens gallaforestilling og nyttårskonsert direkte fra Berlin med den blant andre den verdenskjente pianisten Lang Lang og dirigent Sir Simon Rattle. Et perfekt vorspiel til en minnerik avslutning på 2013!

Velkommen på Verdensteatret i desember!

John-Kristian Dalseth, produsent

KJEMIEN RUNDT OSS

BJARTE AARMO LUND
KULTUR@UTROPIA.NO



Giftinformasjonen går ut nå i jula og advarer mot kobberforgiftning. Forgiftningen er ikke alvorlig, men kan gi brekninger eller oppkast og metallsmak i munnen. Det drikkes nemlig mye mer gløgg nå i juletiden, og gløggen inneholder syrer som frigjør kobber-ioner i fra kjeler og kasseroller. Spesielt utsatt er kobberkjeler, men også aluminium- og stålkjeller kan bygge opp en overflate med kobber som løser seg opp i sure miljø.

Rådet til giftinformasjonen er derfor å koke opp vann

med eddik i kasserollene før de brukes til å lage gløgg, slik at kobberionene blir vasket bort.

Men selv om kobber i store mengder er giftig, er det er også livsnødvendig. Voksne burde få i seg 2mg hver dag, og til en hver tid har vi omtrent 100mg i kroppen. Kobber er nødvendig for at det skal dannes nytt hemoglobin i kroppen vår, selv om det er jern som inngår i det endelige produktet. Flere sjødyr bruker faktisk ikke jern overhodet i sitt blod, og har blått blod med kobber-forbindelser.

Kobber er blant de få metallene som brukes i ren form, og ikke primært i legeringer. Kobbermetallet leder strøm godt (sølv leder strøm bedre, men med vesentlig høyere

pris) og vi har mye av det. Kobberreservene estimeres til 350 millioner tonn, og det kommer godt med når det i et gjennomsnittelig hus er omtrent 200kg med kobber i form av ledninger og rør. Hvert år brukes det 10 millioner tonn kobber, og i dag er 25% av det kobberet som brukes gjenvunnet. I fremtiden må vi kanskje samle kobber fra havbunnen, der man estimerer at det kan være opptil 9 milliarder tonn kobber.

Kobber har vært kjent siden oldtiden, sammen med jern og gull. Navnet har metallet fått siden det var store reserver på øya Kypros, derav navnet på latin cuprum. Kobbersalter har ofte blå/grønne farger, og gammelt kobber får gjerne en grønn farge (et lag av irr, kobber-oksider).

En av de mest kjente konstruksjonene i kobber er kanskje Frihetsgudinnen, som er grønnfarget nå på grunn av oksidasjon. Det er blitt spekulert i at kobberet ble hentet fra gruver i Norge, men det er usikkert.

Cu²⁹
Kobber

63.546 u



METALLISK KOBBER ER ET MYKT METALL MED RØD-ORANGE FARGE. FOTO: JONATHAN ZANDER (CREATIVE COMMONS ATTRIBUTION-SHARE ALIKE 2.5 GENERIC)

annonse

Palass eller raillesjø?

Eller noe midt i mellom? Start boligsparingen nå.
Gå til snn.no/bsu, opprett BSU-konto, og du er i gang.

Start BSU i desember, og få 500 kroner på kontoen!

Bank. BSU. Og deg.

SpareBank 1
NORD-NORGE

Missed Connections



ILLUSTRASJON: MANON COURTAUX

To the girl who dropped her scarf on the street: I have your scarf. I sleep with it every night while I dream of you. I sniff it while... never mind. I have your scarf, send me your number and maybe we can have a happy life together (and you can have your scarf back).

To the hot guy in med school: If you need volunteers for the gynecology practical exam let me know. Never mind the scabs down there; my last boyfriend said it was normal.

To my ex-boyfriend: I only cry over you every second night, so I am doing much better now. It comforts me to stand outside your window and stare in on your perfect little life at night. But you should dump your new girlfriend, she's a ho.

To the Chinese girl: Maybe we could have cute babies together. With your Asian blood and my Indian-American blood, they will come out looking like they have a fake tan.

To the black guy in class: I know you stole my pencil case. At least I prefer to believe that rather than be honest about my

inherent racism, and admit that I probably left it in the auditorium accidentally.

To my house mate: Sometimes, just for fun, I like to use your toothbrush instead of mine. It kind of feels like we are kissing, and because I can never tell you how I really feel I know that it is the closest I will ever get to being with you.

To the blond girl in the economics class: We have been friends for a really long time, and I always do your assignments for you. I always buy you coffee, and bring you little presents. Now that you are single maybe we could be more than friends? I know you said "let's just be friends", but I don't have anyone else.

To the guy in the 2nd floor computer lab: Don't think we haven't noticed that you scratch down there literally every 10 seconds. You should probably get that seen to!

To the smoking person standing next to me on the bus stop: I appreciate that riding a Nobina bus is a nerve-racking experience, but could you please just QUIT DOING THAT? It smells like a pensioners' bingo hall in here.

— Why are you wearing that snowman suit?



Utroscope



Aries

Being depressed is the norm for this time of the year, but maybe you should try smiling sometimes. Halloween was a while ago and now you're just scaring the children.



Taurus

Oh, happy times for you! Remember sharing is caring. I foresee a lot of nice presents for you during Christmas time, especially the STDs from your girl/boyfriend.



Gemini

Too many Christmas party invitations this year, and somehow you always end up at Bazinga instead of the library. Good luck with your exams this year!



Cancer

Don't drink too much eggnog, you'll end up passed out in the snow. Although if you're lucky, the EMT saving your sorry ass will be cute (to your drunken eyes).



Leo

Developing chionophobia (=fear of snow) is not a good idea around here. Good luck with trying to avoid those white crispy flakes!



Virgo

No matter how much you ski, that paunch you're sporting is going nowhere. Ask for a gift card to Kraft for Christmas.



Libra

Some people have exciting stuff happening this Christmas break, like finding themselves on a beach in Bali or paragliding in the Alps, but not you. Nope, never you.



Scorpio

Two-timing your girl/boyfriend might be exciting, but not so much fun when you find out that they're going to have a baby – that isn't yours.



Sagittarius

Birthday parties, Christmas parties, End-of-the-year parties... You're lucky if you have time to go home and shower this time of the year. Stay away from the drugs, though.



Capricorn

This is definitely your time of the year. Your baking and cleaning and decorating is driving all your roommates crazy! Be careful, or someone will replace your sugar with salt.



Aquarius

Playing Santa Claus might be fun for your nieces and nephews but for the rest of us it's just plain embarrassing. I'm sure your oral examiners are verry impressed.



Pisces

What to do now that Driv is closed and you have no place to go to? Well, I'm sure you'll find a new bar or a café in no time, maybe if you're lucky you can also sneak in your underage girl/boyfriend there and not get arrested (this time).

ILLUSTRASJONER: MARIE SELJEHAUG JOHANSSON

UTROPIAS FRIVILLIGE:

Erik Barbuti
Francesco Pogliano
Henrik Vikeby
Ida Bing
Lila Gleizas
Lionel Perabo
Matthew Lynch
Muhammad Bilal
Sara Lupini
Sarah Galantini

Thea Vinge
Tiina-Maaria Laihi
Vivian Mikalsen

FOTOGRAFER:
Aldwin Boutteville
Alexandra Tenebrosa
David Groat
Eirik Bjoland

Enrico Tedeschi
Kasia Lukaszek
Magdalena Hestholm
Matthew Lynch
Muhammad Bilal
Sara Lupini
Sunniva Johansen
Thomas Buikema Fjærtøft
Tiina-Maaria Laihi

ILLUSTRATØRER:

Eira Triguero
Julie Hagerup

KORREKTURELESERE:

Alexandra Tenebrosa
Ambrose Attah
Chelsea Mackay
Eirik Bjoland

Ellen Dobrowolski
Emma Jensen
Henrik Vikeby
Joshua Hanger
Matthew Lynch
Simon Steinnes

LAYOUTMEDARBEIDER:

Marthe Bårdsen

JOURNALISTER:
Aaron Teschner
Alexandra Tenebrosa
Alexei Smirnov
Andrej Sagaidak
Antonina Chomicz
Bjarte Aarmo Lund
Christian Nilsen

GOD JUL OG GODT NYTT ÅR FRA UTROPIA!

